C/2025/3752

17.9.2025

P9_TA(2024)0326

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, kriisinratkaisuedellytykset ja kriisinratkaisutoimien rahoitus (SRMR3)

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2024 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta (COM(2023)0226 – C9-0139/2023 – 2023/0111(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(C/2025/3752)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2023)0226),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C9-0139/2023),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 5. heinäkuuta 2023 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 13. heinäkuuta 2023 antaman lausunnon ([2]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0155/2024),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 307, 31.8.2023, s. 19.
([2]) EUVL C 349, 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0111

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2024, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/… antamiseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta (*)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jäljempänä ’laitokset’, koskeva unionin kriisinratkaisukehys luotiin vuosien 2008–2009 maailmanlaajuisen finanssikriisin jälkeen ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän kansainvälisesti hyväksymien finanssilaitosten kriisinratkaisujärjestelmien avaintekijöiden ([3]) mukaisesti. Unionin kriisinratkaisukehys koostuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2014/59/EU ([4]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 806/2014 ([5]). Molempia säädöksiä sovelletaan unioniin sijoittautuneisiin laitoksiin ja kyseisen direktiivin tai kyseisen asetuksen soveltamisalaankuuluviin muihin yhteisöihin, jäljempänä ’yhteisöt’. Unionin kriisinratkaisukehyksen tavoitteena on laitosten ja yhteisöjen kaatumisten asianmukainen hoitaminen säilyttämällä laitosten ja yhteisöjen kriittiset toiminnot ja välttämällä rahoitusvakauteen kohdistuvia uhkia sekä suojaamalla samalla tallettajia ja julkisia varoja. Lisäksi unionin kriisinratkaisukehyksellä pyritään edistämään pankkialan sisämarkkinoiden kehitystä luomalla yhdenmukaistettu järjestelmä rajatylittävien kriisien käsittelemiseksi koordinoidusti ja välttämällä tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyvät ongelmat.

(1 a) Pankkiunioni perustuu tällä hetkellä vain kahteen sen kolmesta pilarista eli yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin. Näin ollen pankkiunioni ei ole vielä valmis, koska sen kolmas pilari eli eurooppalainen talletussuojajärjestelmä puuttuu. Pankkiunionin valmiiksi saattaminen on olennainen osa talous- ja rahaliittoa ja rahoitusvakautta, erityisesti koska se lieventää riskejä, jotka liittyvät valtioiden ja pankkien välisestä yhteydestä johtuvaan haitalliseen kierteeseen.

(*) Tekstiin tehdyt muutokset johtuvat tarkistuksen 1 hyväksymisestä. Uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

([1]) EUVL C,, s..

([2]) EUVL C,, s..

([3]) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, ”Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” (finanssilaitosten kriisinratkaisujärjestelmien avaintekijät), 15. lokakuuta 2014.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

(2) Unionin kriisinratkaisukehyksen täytäntöönpano on kestänyt jo useita vuosia, mutta joitakin näistä tavoitteista kehys, sellaisena kuin sitä tällä hetkellä sovelletaan, ei täytä suunnitellulla tavalla. Vaikka laitokset ja yhteisöt ovat edistyneet merkittävästi kohti purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksia ja osoittaneet siihen merkittäviä resursseja, erityisesti vahvistamalla tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä ja kartuttamalla kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä, unionin kriisinratkaisukehystä käytetään vain harvoin. Sen sijaan tiettyjen pienempien ja keskisuurten laitosten ja yhteisöjen kaatumisiin puututaan useimmiten epäyhtenäisillä kansallisilla toimenpiteillä. ***Toimialan rahoittamien turvaverkkojen, mukaan lukien*** kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt, sijaan käytetään ***valitettavasti edelleen*** veronmaksajien rahoja. Tämä tilanne vaikuttaa johtuvan kannustinten riittämättömyydestä. Tämä kannustinten riittämättömyys on seurausta unionin kriisinratkaisukehyksen ja kansallisten sääntöjen keskinäisestä vuorovaikutuksesta, jossa yleisen edun arviointiin liittyvää laajaa harkintavaltaa ei aina käytetä tavalla, joka vastaa sitä, miten unionin kriisinratkaisukehystä on ollut tarkoitus soveltaa. Unionin kriisinratkaisukehystä on käytetty vain vähän myös siksi, että talletusrahoitteisten laitosten tallettajat saattavat joutua kantamaan tappioita sen varmistamiseksi, että kyseiset laitokset voivat saada ulkopuolista rahoitusta kriisinratkaisussa erityisesti, kun muita alentamiskelpoisia velkoja ei ole. Lisäksi se, että säännöt, jotka koskevat rahoituksen saatavuutta kriisinratkaisun ulkopuolella, eivät ole yhtä tiukkoja kuin kriisinratkaisun yhteydessä, on estänyt unionin kriisinratkaisukehyksen soveltamista ja suosinut muita ratkaisuja, jotka usein edellyttävät veronmaksajien rahojen käyttöä laitoksen tai yhteisön omien varojen tai toimialan rahoittamien turvaverkkojen sijasta. Tämä tilanne puolestaan aiheuttaa hajanaisuusriskejä, riskejä siitä, että laitosten ja yhteisöjen kaatumisten hallinnassa ei saavuteta optimaalisia tuloksia, erityisesti pienempien ja keskisuurten laitosten ja yhteisöjen tapauksessa, sekä käyttämättömistä rahoitusvaroista johtuvia vaihtoehtoiskustannuksia. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa unionin kriisinratkaisukehyksen tuloksellisempi ja johdonmukaisempi soveltaminen ja varmistaa, että sitä voidaan soveltaa ▌, kun se on yleisen edun mukaista, myös pienempiin ja keskisuuriin ▌ laitoksiin ▌.

(3) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 4 artiklan mukaan jäsenvaltioita, jotka ovat aloittaneet tiiviin yhteistyön Euroopan keskuspankin (EKP) ja asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä, pidetään kyseisessä asetuksessa tarkoitettuina osallistuvina jäsenvaltioina. Asetuksessa (EU) N:o 806/2014 ei kuitenkaan ole tietoa menettelystä, jolla kriisinratkaisuun liittyviä tehtäviä koskevan tiiviin yhteistyön aloittamiseen valmistaudutaan. Sen vuoksi on aiheellista säätää näistä yksityiskohdista.

(4) Kriisinratkaisun suunnittelutyön intensiteetti ja yksityiskohtaisuus sellaisten tytäryritysten osalta, joita ei ole määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, vaihtelee asianomaisten laitosten ja yhteisöjen koon ja riskiprofiilin, kriittisten toimintojen olemassaolon ja konsernin kriisinratkaisustrategian mukaan. Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', olisi sen vuoksi voitava ottaa nämä tekijät huomioon määrittäessään tällaisten tytäryritysten osalta toteutettavia toimenpiteitä ja noudattaa tarvittaessa yksinkertaistettua lähestymistapaa.

(5) Laitos tai yhteisö, jota ollaan likvidoimassa kansallisen lainsäädännön mukaisesti sen jälkeen, kun on määritetty, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ja kun kriisinratkaisuneuvosto on todennut, että sen kriisinratkaisu ei ole yleisen edun mukaista, poistuu lopulta markkinoilta. Tämä tarkoittaa, että suunnitelmaa toimista, joihin on ryhdyttävä kaatumisen sattuessa, ei tarvita riippumatta siitä, onko toimivaltainen viranomainen jo peruuttanut kyseisen laitoksen tai yhteisön toimiluvan. Sama koskee kriisinratkaisun kohteena olevaa jäljelle jäävää laitosta sen jälkeen, kun varat, oikeudet ja velat on siirretty siirtostrategian yhteydessä. Sen vuoksi on aiheellista täsmentää, että näissä tilanteissa ei tarvitse hyväksyä kriisinratkaisusuunnitelmia.

(6) Kriisinratkaisuneuvosto voi tällä hetkellä kieltää tietyt voitonjaot ja muut jaot, jos laitos tai yhteisö ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen lisäksi. Jotta voidaan kuitenkin varmistaa oikeusvarmuus ja yhdenmukaisuus kriisinratkaisuneuvoston tekemiä päätöksiä koskevien nykyisten täytäntöönpanomenettelyjen kanssa, on tarpeen määritellä selkeämmin jaon kieltämiseen osallistuvien viranomaisten tehtävät. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että kriisinratkaisuneuvoston olisi osoitettava tällaisen jaon kieltämistä koskeva ohje kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle, jonka olisi pantava kriisinratkaisuneuvoston päätös täytäntöön. Lisäksi tietyissä tilanteissa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus, jota laitoksen tai yhteisön on noudatettava, saatetaan laskea eri perusteella kuin laitoksen tai yhteisön yhteenlaskettu puskurivaatimus. Tämä tilanne aiheuttaa epävarmuutta edellytyksistä, joiden täyttyessä kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää valtuuksiaan kieltää voitonjaot ja muut jaot, ja edellytyksistä, joita sovelletaan omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen

enimmäismäärän laskentaan. Sen vuoksi olisi säädettävä, että tällaisissa tapauksissa kriisinratkaisuneuvoston olisi ohjeistettava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kieltämään tietyt voitonjaot ja muut jaot komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/1118 ([6]) soveltamisesta johtuvan yhteenlaskettua puskurivaatimusta koskevan arvion perusteella. Läpinäkyvyyden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi ilmoitettava arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus laitokselle tai yhteisölle, jonka olisi tämän jälkeen julkistettava se.

(7) Direktiivissä 2014/59/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksista, joista osaa ei ole sisällytetty asetukseen (EU) N:o 806/2014. Tämä voi aiheuttaa yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa epävarmuutta siitä, kenen olisi käytettävä näitä valtuuksia ja missä olosuhteissa. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää, miten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi käytettävä tiettyjä ainoastaan direktiivissä 2014/59/EU säädettyjä valtuuksia sellaisten yhteisöjen ja konsernien osalta, jotka kuuluvat suoraan kriisinratkaisuneuvoston vastuulle. Tällaisissa tapauksissa kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava tarvittaessa ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään näitä valtuuksia. Sen olisi esimerkiksi voitava ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia vaatimaan laitosta tai yhteisöä pitämään yksityiskohtaisesti kirjaa rahoitussopimuksista, joissa laitos tai yhteisö on osapuolena, tai käyttämään valtuuksiaan keskeyttää joidenkin taloudellisten velvoitteiden soveltaminen direktiivin 2014/59/EU 33 a artiklan nojalla. Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ([7]), jota sovelletaan myös omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin, yhteisöihin ja velkoihin, säädetty hyväksyttävien velkojen vähentämistä koskeva lupa ei edellytä kansallisen lainsäädännön soveltamista, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava suoraan myöntää kyseinen lupa laitokselle tai yhteisölle ilman, että sen tarvitsee ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään kyseistä valtuuttaan.

(8) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän 9 päivänä marraskuuta 2015 julkaisema kansainvälinen kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskeva asiakirja, jäljempänä 'TLAC-standardi', on pantu unionin oikeudessa täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876 ([8]), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/877 ([9]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879 ([10]) sellaisten järjestelmän kannalta merkittävien pankkien osalta, joita kutsutaan unionin lainsäädännössä maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, jäljempänä 'G-SII-laitokset'. Asetuksella (EU) 2019/877 ja direktiivillä (EU) 2019/879 on myös muutettu direktiivissä 2014/59/EU ja asetuksessa (EU) N:o 806/2014 vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta. On tarpeen yhdenmukaistaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta koskevat asetuksen (EU) N:o 806/2014 säännökset G-SII-laitosten TLAC-standardin täytäntöönpanon kanssa tiettyjen sellaisten velkojen osalta, joita voitaisiin käyttää täyttämään se osa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta, joka olisi katettava omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla. Erityisesti velat, joilla on sama etuoikeusasema kuin tietyillä ulkopuolelle jätetyillä veloilla, olisi sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja etuoikeusasemaltaan huonompiin hyväksyttäviin instrumentteihin, jos näiden ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön taseessa ei ole enempää kuin 5 prosenttia sen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä ja jos kyseisestä sisällyttämisestä ei aiheudu riskejä, jotka liittyvät periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.

(9) Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskevissa säännöissä keskitytään enimmäkseen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen asianmukaisen tason määrittämiseen olettaen, että velkakirjojen arvon alaskirjaus on ensisijainen kriisinratkaisustrategia. Asetuksessa (EU) N:o 806/2014 annetaan kuitenkin kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisuus käyttää muita kriisinratkaisuvälineitä, eli sellaisia kriisinratkaisuvälineitä, jotka perustuvat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liiketoiminnan siirtämiseen yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa suunnitellaan liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä ***itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa***, kriisinratkaisuneuvoston olisi määritettävä kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen taso kyseisten kriisinratkaisuvälineiden erityispiirteiden ja näihin välineisiin liittyvien erilaisten tappionkattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskevien tarpeiden perusteella.

([6]) Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1118, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä, kun ne arvioivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta kyseisiä vaatimuksia mainitun direktiivin nojalla (EUVL L 241, 8.7.2021, s. 1).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

(10) Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen taso on summa, joka saadaan laskemalla yhteen kriisinratkaisussa odotettavissa olevien tappioiden määrä ja se pääomapohjan vahvistamisen määrä, jonka avulla kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö voi edelleen täyttää toimilupansa ehdot ja harjoittaa toimintaansa asianmukaisen ajanjakson ajan. Joihinkin ensisijaisiin kriisinratkaisustrategioihin kuuluvat varojen, oikeuksien ja velkojen siirtäminen vastaanottajalle ▌, erityisesti liiketoiminnan myynti. Näissä tapauksissa pääomapohjan vahvistamisella tavoiteltuja tavoitteita ei ehkä sovelleta samassa määrin kuin strategiassa, jossa velkakirjojen arvon alaskirjauksella pyritään varmistamaan toiminnan jatkaminen (open-bank bail-in), koska kriisinratkaisuneuvoston ei tarvitse varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää jälleen omia varojaan koskevat vaatimukset kriisinratkaisutoimen jälkeen. Tappioiden odotetaan kuitenkin tällaisissa tapauksissa olevan suuremmat kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omia varoja koskevat vaatimukset. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että kyseisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tasoon sisältyy edelleen pääomapohjan vahvistaminen määrällä, jota mukautetaan oikeassa suhteessa kriisinratkaisustrategiaan.

(11) Jos kriisinratkaisustrategiassa suunnitellaan muiden kriisinratkaisuvälineiden kuin ***yksinomaan*** velkakirjojen arvon alaskirjauksen käyttöä, asianomaisen yhteisön pääomapohjan vahvistamistarpeet ovat kriisinratkaisun jälkeen yleensä pienemmät kuin toiminnan jatkamistarkoituksessa tehtävän velkakirjojen arvon alaskirjauksen tapauksessa. Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen mitoittamisessa olisi tällaisessa tapauksessa otettava tämä näkökohta huomioon pääomapohjan vahvistamistarvetta arvioitaessa. Jos kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen kriisinratkaisusuunnitelmaan sisältyy liiketoiminnan myynti tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttö ***itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa***, kriisinratkaisuneuvoston olisi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tasoa mukauttaessaan otettava huomioon näiden välineiden ominaispiirteet, kuten yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle tehtävän siirron odotettu laajuus, siirrettävien instrumenttien tyypit, kyseisten instrumenttien odotettu arvo ja markkinoitavuus sekä ensisijaisen kriisinratkaisustrategian muotoilu, mukaan lukien varojen erottelun täydentävä käyttö. Koska kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä talletussuojajärjestelmän varojen mahdollisesta käytöstä kriisinratkaisussa tapauskohtaisesti ja koska tällaista päätöstä ei voida olettaa varmuudella etukäteen, kriisinratkaisuneuvoston ei tulisi ottaa huomioon talletussuojajärjestelmän mahdollista rahoitusosuutta kriisinratkaisussa, kun se mitoittaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tasoa. ***Tällä lähestymistavalla vähennetään myös moraalikadon todennäköisyyttä, sillä sen avulla varmistetaan, että yhteisöt eivät oleta etukäteen, että asianomaisen talletussuojajärjestelmän varoja käytetään velkojen ja omien varojen kokonaismäärälle asetetun 8 prosentin tavoitteen saavuttamiseen.***

▌

(13) Neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([11]) 4 artiklan mukaan EKP:llä on toimivalta hoitaa varhaiseen väliintuloon liittyviä valvontatehtäviä. On tarpeen vähentää riskejä, jotka johtuvat siitä, että direktiivissä 2014/59/EU säädetyt varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet on saatettu eri tavoin osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja helpottaa EKP:n mahdollisuuksia soveltaa tuloksellisesti ja johdonmukaisesti valtuuksiaan toteuttaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet luotiin, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat korjata laitoksen tai yhteisön rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ja mahdollisuuksien mukaan vähentää mahdollisen kriisinratkaisun riskiä ja vaikutuksia. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä on kuitenkin käytetty harvoin, koska niiden soveltamisen käynnistävistä tekijöistä ei ole varmuutta ja koska ne ovat osittain päällekkäisiä valvontatoimenpiteiden kanssa. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä koskevat direktiivin 2014/59/EU säännökset olisi sen vuoksi otettava huomioon asetuksessa (EU) N:o 806/2014, jotta varmistetaan, että EKP:llä on käytössään yhtenäinen ja suoraan sovellettavissa oleva oikeudellinen väline, ja näiden varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytyksiä olisi yksinkertaistettava ja täsmennettävä. Jotta voidaan poistaa epävarmuus ylimmän hallintoelimen erottamisen ja väliaikaisten hallinnonhoitajien nimittämisen edellytyksistä ja ajoituksesta, nämä toimenpiteet olisi nimenomaisesti yksilöitävä varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiksi, ja niiden soveltamiseen olisi sovellettava samoja käynnistäviä tekijöitä. Samalla olisi edellytettävä, että EKP valitsee asianmukaiset toimenpiteet tietyn tilanteen ratkaisemiseksi suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Jotta EKP voisi ottaa huomioon maineriskit tai rahanpesuun tai tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvät riskit, sen olisi arvioitava varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisen edellytyksiä paitsi määrällisten indikaattoreiden, kuten pääoma- tai maksuvalmiusvaatimusten, velkaantuneisuuden, järjestämättömien lainojen taikka riskien keskittymisen, perusteella myös laadullisten käynnistävien tekijöiden perusteella.

([11]) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

(14) On tarpeen varmistaa, että kriisinratkaisuneuvosto voi valmistautua laitoksen tai yhteisön mahdolliseen kriisinratkaisuun. EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi sen vuoksi ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle laitoksen tai yhteisön rahoitustilanteen heikkenemisestä riittävän ajoissa, ja kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava tarvittavat valtuudet valmistelevien toimenpiteiden toteuttamiseksi. Jotta kriisinratkaisuneuvosto voisi reagoida mahdollisimman nopeasti laitoksen tai yhteisön tilanteen heikkenemiseen, on tärkeää, että varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden aiempi soveltaminen ei olisi edellytyksenä sille, että kriisinratkaisuneuvosto voi ryhtyä laitoksen tai yhteisön markkinointiin liittyviin järjestelyihin tai pyytää tietoja kriisinratkaisusuunnitelman päivittämiseksi ja arvostuksen valmistelemiseksi. EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuneuvoston välistä vuorovaikutusta ja koordinointia on parannettava, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen, koordinoitu, tuloksellinen ja oikea-aikainen reagointi laitoksen tai yhteisön rahoitustilanteen heikkenemiseen ja valmistautua asianmukaisesti mahdolliseen kriisinratkaisuun. Heti kun laitos tai yhteisö täyttää varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytykset, EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuneuvoston olisi lisättävä tiedonvaihtoaan, alustavien tietojen vaihto mukaan lukien, ja seurattava laitoksen tai yhteisön rahoitustilannetta yhdessä.

(14 a) Jos kriisinratkaisuneuvosto pyytää tietoja, jotka ovat tarpeen kriisinratkaisusuunnitelmien päivittämiseksi, yhteisön mahdollisen kriisinratkaisun valmistelemiseksi tai arvostuksen suorittamiseksi, EKP:n tai asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava nämä tiedot kriisinratkaisuneuvostolle siltä osin kuin ne ovat niiden saatavilla. Jos asiaankuuluvat tiedot eivät ole jo EKP:n tai asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n tai asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä ja koordinoitava toimintaansa näiden tietojen hankkimiseksi. Tällaista yhteistyötä tehdessään kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi kerättävä tarpeelliset tiedot ottaen suhteellisuusperiaate asianmukaisesti huomioon.

(15) On tarpeen varmistaa kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen oikea-aikainen toiminta ja niiden välinen varhainen koordinointi vähemmän merkittävien rajatylittävien konsernien osalta silloin, kun laitos tai yhteisö jatkaa edelleen toimintaansa, mutta on olemassa olennainen riski, että laitos tai yhteisö ei kykene jatkamaan toimintaansa. EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi sen vuoksi ilmoitettava tällaisesta riskistä kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Ilmoituksen olisi sisällettävä EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen arvion perustelut ja yleiskatsaus vaihtoehtoisista yksityisen sektorin toimenpiteistä, valvontatoimista tai varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteistä, jotka ovat käytettävissä laitoksen tai yhteisön kaatumisen estämiseksi kohtuullisessa ajassa. Tällainen varhainen ilmoittaminen ei saisi vaikuttaa menettelyihin, joilla määritetään, täyttyvätkö kriisinratkaisuedellytykset. EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kriisinratkaisuneuvostolle aiemmin antama ilmoitus, jonka mukaan on olemassa olennainen riski, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ei saisi olla edellytyksenä sille, että myöhemmin voidaan todeta, että laitos tai yhteisö tosiasiallisesti on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Jos laitoksen tai yhteisön arvioidaan myöhemmässä vaiheessa kaatuvan tai todennäköisesti kaatuvan eikä kaatumisen estämiseksi kohtuullisessa ajassa ole vaihtoehtoisia ratkaisuja, kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä päätös kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta. Tällaisessa tapauksessa kriisinratkaisustrategian onnistuneen toteuttamisen kannalta voi olla ratkaisevan tärkeää, että päätös kriisinratkaisutoimen soveltamisesta laitokseen tai yhteisöön tehdään oikeaan aikaan erityisesti siksi, että aikaisempi puuttuminen laitoksen tai yhteisön tilanteeseen voi osaltaan varmistaa riittävän tappionkattamiskyvyn ja likviditeetin kyseisen strategian toteuttamiseksi. Sen vuoksi on aiheellista antaa kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisuus arvioida tiiviissä yhteistyössä EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa, mikä on kohtuullinen aika sellaisten vaihtoehtoisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla vältetään laitoksen tai yhteisön kaatuminen. ***Arviointia tehtäessä olisi myös otettava huomioon tarve säilyttää kriisinratkaisuviranomaisen ja asianomaisen yhteisön kyky panna kriisinratkaisustrategia tuloksellisesti täytäntöön, jos tämä on viime kädessä tarpeen, mutta se ei saisi estää vaihtoehtoisten toimenpiteiden toteuttamista. Erityisesti vaihtoehtoisten toimenpiteiden suunnitellun aikataulun olisi oltava sellainen, että se ei vaaranna kriisinratkaisustrategian mahdollisen täytäntöönpanon tuloksellisuutta.*** Jotta varmistetaan oikea-aikainen lopputulos ja jotta kriisinratkaisuneuvosto voi valmistautua asianmukaisesti laitoksen tai yhteisön mahdolliseen kriisinratkaisuun, kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi tavattava säännöllisesti, ja kriisinratkaisuneuvoston olisi päätettävä tapaamisten tiheydestä tapauksen olosuhteet huomioon ottaen.

(16) Vakavaraisuusvaatimusten olennaisten rikkomisten kattamiseksi on tarpeen täsmentää tarkemmin edellytyksiä, joiden täyttyessä voidaan todeta, että emoyritys, holdingyhtiöt mukaan luettuina, on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Emoyrityksen rikkoessa näitä vaatimuksia rikkomista olisi pidettävä olennaisena, jos rikkominen on tyypiltään ja laajuudeltaan verrattavissa rikkomiseen, jonka perusteella toimivaltainen viranomainen olisi voinut peruuttaa toimiluvan direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan mukaisesti, jos rikkojana olisi ollut luottolaitos.

(17) Kriisinratkaisukehystä on potentiaalisesti tarkoitus soveltaa mihin tahansa laitokseen tai yhteisöön sen koosta ja liiketoimintamallista riippumatta, ***jos yleisen edun arviointi on myönteinen***. Tällaisen lopputuloksen varmistamiseksi olisi täsmennettävä kriteerit, joiden täyttyessä lähellä kaatumista olevaan laitokseen tai yhteisöön sovelletaan yleisen edun arviointia. ***Tässä yhteydessä on tarpeen selventää, että erityisistä olosuhteista riippuen laitoksen tai yhteisön tiettyjä toimintoja voidaan pitää kriittisinä, jos niiden keskeytyminen vaikuttaisi rahoitusvakauteen tai kriittisiin palveluihin alueellisella tasolla, erityisesti jos kriittisten toimintojen korvattavuus määräytyy merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden perusteella.***

(18) Arvioitaessa, onko laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisu yleisen edun mukaista, olisi otettava huomioon, että tallettajat ovat paremmin suojattuja, kun talletussuojajärjestelmän varoja käytetään tehokkaammin ja näihin varoihin kohdistuvat tappiot minimoidaan. Näin ollen yleisen edun arvioinnissa olisi katsottava, että tallettajien suojaamista koskeva kriisinratkaisutavoite saavutetaan paremmin kriisinratkaisussa, jos maksukyvyttömyyden valitseminen olisi talletussuojajärjestelmälle kalliimpaa.

(19) Arvioitaessa, onko laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisu yleisen edun mukaista, olisi myös mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon eroavaisuudet toisaalta toimialan rahoittamien turvaverkkojen (kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt tai talletussuojajärjestelmät) ja toisaalta jäsenvaltioiden veronmaksajien rahoista myöntämän rahoituksen välillä. Jäsenvaltioiden myöntämässä rahoituksessa on suurempi moraalikadon riski ja vähemmän kannustimia markkinakuriin***, ja sitä olisi harkittava ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa***. Sen vuoksi kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioidessaan tavoitetta minimoida riippuvuus poikkeuksellisesta julkisesta rahoitustuesta pidettävä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tai talletussuojajärjestelmän kautta tapahtuvaa rahoitusta parempana kuin samansuuruista jäsenvaltioiden talousarviosta myönnettävää rahoitusta.

(19 a) Jos kansallisilla maksukyvyttömyys- ja kriisinratkaisukehyksillä saavutetaan kehyksen tavoitteet tehokkaasti ja samassa määrin, etusijalle olisi asetettava vaihtoehto, jolla minimoidaan veronmaksajille ja taloudelle aiheutuva riski. Tällä lähestymistavalla varmistetaan varovainen ja vastuullinen toimintatapa, joka on yhdenmukainen sekä veronmaksajien etujen että laajemman taloudellisen vakauden turvaamista koskevan yleisen tavoitteen kanssa.

(19 b) Laitoksille ja yhteisöille olisi myönnettävä veronmaksajien rahoittamaa poikkeuksellista rahoitustukea vain luonteeltaan poikkeuksellisen ja järjestelmään liittyvän vakavan häiriön korjaamiseksi taloudessa, jos lainkaan, koska tällainen tuki aiheuttaa merkittävän rasitteen julkiselle taloudelle ja heikentää tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla.

(20) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun tavoitteet saavutetaan mahdollisimman tuloksellisesti, yleisen edun arvioinnin ***tuloksessa olisi tarkasteltava sitä, saavutettaisiinko kriisinratkaisutavoitteet*** lähellä kaatumista olevan laitoksen tai yhteisön likvidaatiolla tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tuloksellisemmin ***kuin kriisinratkaisulla*** eikä vain samassa määrin kuin kriisinratkaisulla.

(21) Direktiivin 2014/59/EU, asetuksen (EU) N:o 806/2014 ja direktiivin 2014/49/EU täytäntöönpanosta saatujen kokemusten perusteella on tarpeen täsmentää edellytyksiä, joiden täyttyessä voidaan poikkeuksellisesti myöntää luonteeltaan ennalta varautuvia toimenpiteitä, joita voidaan pitää poikkeuksellisena julkisena rahoitustukena. Jotta voidaan minimoida kilpailun vääristymät, jotka johtuvat siitä, että talletussuojajärjestelmät ovat unionissa luonteeltaan erilaisia, tällaisten järjestelmien ennaltaehkäisevien toimenpiteiden yhteydessä toteuttamat direktiivin 2014/49/EU mukaiset interventiot, jotka katsotaan poikkeukselliseksi julkiseksi rahoitustueksi, olisi poikkeuksellisesti sallittava silloin, kun tuensaajana oleva laitos tai yhteisö ei täytä mitään niistä edellytyksistä, joiden täyttyessä se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Olisi varmistettava, että varotoimenpiteitä toteutetaan riittävän ajoissa. Sovellettaessa ennalta varautuvaa pääomapohjan vahvistamista EKP perustaa nykyisin käsityksensä siitä, onko laitos tai yhteisö vakavarainen, seuraavien 12 kuukauden ajalle tehtävään ennakoivaan arvioon siitä, pystyykö laitos tai yhteisö täyttämään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tai asetuksessa (EU) 2019/2033 säädetyt omien varojen vaatimukset ja direktiivissä 2013/36/EU tai direktiivissä (EU) 2019/2034 säädetyn omien varojen lisävaatimuksen. Tästä käytännöstä olisi säädettävä asetuksessa (EU) N:o 806/2014. Lisäksi toimenpiteet, joilla vaatimuksia helpotetaan arvoltaan alentuneiden omaisuuserien osalta, mukaan lukien erilliset varainhoitoyhtiöt tai omaisuuserien takausjärjestelmät, voivat osoittautua tehokkaiksi ja vaikuttaviksi laitosten ja yhteisöjen mahdollisten rahoitusvaikeuksien syihin puuttumisessa ja niiden kaatumisen estämisessä, ja ne voivat sen vuoksi olla asianmukaisia varotoimenpiteitä. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että tällaiset varotoimenpiteet voidaan toteuttaa arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevina toimenpiteinä.

(22) Markkinakurin säilyttämiseksi, julkisten varojen suojaamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi varotoimenpiteitä olisi sovellettava ainoastaan poikkeustapauksissa ja ainoastaan vakaviin markkinoiden häiriötilanteisiin vastaamiseksi tai rahoitusvakauden säilyttämiseksi***, erityisesti järjestelmäkriisin sattuessa***. Varotoimenpiteitä ei tulisi myöskään käyttää aiheutuneiden tai todennäköisten tappioiden kattamiseen. Luotettavin väline aiheutuneiden tai todennäköisesti aiheutuvien tappioiden määrittämiseksi on EKP:n, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ([12]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttama omaisuuserien laadun tarkastelu. EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tällaista tarkastelua aiheutuneiden tai todennäköisesti aiheutuvien tappioiden määrittämiseksi, jos tarkastelu voidaan tehdä kohtuullisessa ajassa. Jos tämä ei ole mahdollista, EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat tappiot mahdollisimman luotettavasti vallitsevissa olosuhteissa, tarvittaessa paikan päällä tehtävien tarkastusten perusteella.

(23) Ennalta varautuvalla pääomapohjan vahvistamisella pyritään tukemaan elinkelpoisia laitoksia ja yhteisöjä, joiden on todettu todennäköisesti joutuvan tilapäisiin vaikeuksiin lähitulevaisuudessa, ja estämään niiden tilanteen heikkeneminen entisestään. Sen välttämiseksi, että julkista tukea myönnetään yrityksille, jotka ovat jo tuen myöntämishetkellä kannattamattomia, varotoimenpiteet, joita myönnetään omien varojen instrumenttien tai muiden pääomainstrumenttien hankintana tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevina toimenpiteinä, eivät saisi ylittää määrää, joka on tarpeen stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisassa skenaariossa määritettyjen pääomavajeiden kattamiseksi. Sen varmistamiseksi, että julkinen rahoitus lopulta lopetetaan, näiden varotoimenpiteiden olisi myös oltava ajallisesti rajoitettuja, ja niihin olisi sisällyttävä selkeä aikataulu niiden lopettamiselle***, jäljempänä 'tukitoimenpiteestä irtautumista koskeva*** strategia***'***. Eräpäivättömiä instrumentteja, mukaan lukien ydinpääoma (CET1), olisi käytettävä ainoastaan poikkeustapauksissa, ja niihin olisi sovellettava tiettyjä määrällisiä rajoituksia, sillä ne eivät luonteensa vuoksi sovellu hyvin edellytetyn väliaikaisuuden täyttämiseen.

(24) Varotoimenpiteet olisi rajoitettava määrään, jonka laitos tai yhteisö tarvitsisi säilyttääkseen vakavaraisuutensa stressitestissä tai vastaavassa menettelyssä määritetyn epäsuotuisan skenaarion toteutuessa. Kun kyseessä ovat arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavat varotoimenpiteet, vastaanottavan laitoksen tai yhteisön olisi voitava käyttää kyseinen määrä siirrettäviin varoihin kohdistuvien tappioiden kattamiseen tai yhdistettävä siihen pääomainstrumenttien hankinta edellyttäen, että todetun vajeen kokonaismäärä ei ylity. On myös tarpeen varmistaa, että tällaiset arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavat varotoimenpiteet ovat voimassa olevien valtiontukisääntöjen ja parhaiden käytäntöjen mukaisia, että niillä palautetaan laitoksen tai yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuus, että valtiontuki rajoitetaan välttämättömään vähimmäismäärään ja että kilpailun vääristymistä vältetään. Näistä syistä asianomaisten viranomaisten olisi arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavissa varotoimenpiteissä otettava huomioon erityiset ohjeet, mukaan lukien omaisuudenhoitoyhtiöitä koskeva suunnitelma ([13]) ja järjestämättömien lainojen käsittelyä koskeva tiedonanto ([14]). Arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettaviin varotoimenpiteisiin olisi aina sovellettava ensisijaista väliaikaisuusedellytystä. Asianomaisen laitoksen tai yhteisön arvoltaan alentuneiden omaisuuserien osalta määräajaksi myönnettävien julkisten takausten odotetaan varmistavan väliaikaisuusedellytyksen noudattamisen paremmin kuin tällaisten omaisuuserien siirtäminen julkisesti tuetulle yhteisölle. Sen varmistamiseksi, että ***tukea saavat*** laitokset ***noudattavat tukitoimenpiteen ehtoja, EKP:n tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä korjaamissuunnitelmaa laitoksilta, jotka eivät ole täyttäneet sitoumuksiaan. Jos EKP tai kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että korjaussuunnitelman toimenpiteillä ei pystytä saavuttamaan laitoksen pitkän aikavälin elinkelpoisuutta tai jos laitos ei noudattanut korjaussuunnitelmaa, EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä arviointi siitä, onko laitos kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan mukaisesti.***

(25) On tärkeää varmistaa, että kriisinratkaisuneuvosto toimii nopeasti ja oikea-aikaisesti, jos kriisinratkaisutoimeen liittyy valtiontuen tai kriisinratkaisurahaston tuen myöntämistä. Sen vuoksi on tarpeen antaa kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisuus hyväksyä kriisinratkaisumääräys ennen kuin komissio on arvioinut, soveltuuko tällainen tuki sisämarkkinoille. Jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta skenaariossa, jossa kriisinratkaisumääräykseen liittyy valtiontuen tai kriisinratkaisurahaston tuen myöntämistä, edellytyksenä olisi viime kädessä oltava, että komissio hyväksyy tällaisen tuen. Jotta komissio voisi arvioida mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, soveltuuko kriisinratkaisurahaston tuki sisämarkkinoille, ja jotta voitaisiin varmistaa sujuva tiedonkulku, on myös tarpeen säätää, että kriisinratkaisuneuvosto ja komissio vaihtavat viipymättä kaiken tarvittavan tiedon kriisinratkaisurahaston tuen mahdollisesta käytöstä, sekä vahvistaa erityiset säännöt siitä, milloin ja mitä tietoja kriisinratkaisuneuvoston olisi toimitettava komissiolle, jotta komissio voi arvioida rahaston tuen soveltuvuutta.

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

([13]) COM(2018) 133 final.

([14]) COM(2020) 822 final.

(26) Kriisinratkaisuun asettamista koskeva menettely ja alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamista koskeva päätösmenettely ovat keskenään samankaltaisia. Sen vuoksi on aiheellista sovittaa yhteen kriisinratkaisuneuvoston ja tapauksen mukaan joko EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tehtävät, kun ne arvioivat, täyttyvätkö alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisen tai kriisinratkaisumääräyksen antamisen edellytykset.

(27) On mahdollista, että kriisinratkaisutoimi kohdistetaan kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, joka on konsernin johtava yhteisö, kun taas alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia sovelletaan saman konsernin toiseen yhteisöön. Tällaisten yhteisöjen keskinäiset riippuvuussuhteet, mukaan lukien tarve täyttää pääomavaatimukset konsolidoidulla tasolla tai tarve aktivoida mekanismeja, joilla siirretään tappioita ketjussa ylöspäin ja pääomaa alaspäin, voivat tehdä vaikeaksi arvioida kunkin yhteisön tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen liittyvät tarpeet ja siten myös määrittää kunkin yhteisön osalta alaskirjattavat tai muunnettavat määrät. Sen vuoksi olisi täsmennettävä menettely, jota noudattaen pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia sovelletaan näissä tilanteissa, jotta kriisinratkaisuneuvosto voisi ottaa tällaiset keskinäiset riippuvuudet huomioon. Jos jokin yhteisö täyttää alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisedellytykset ja samanaikaisesti toinen samaan konserniin kuuluva yhteisö täyttää kriisinratkaisuedellytykset, kriisinratkaisuneuvoston olisi hyväksyttävä kriisinratkaisumääräys, joka kattaa molemmat yhteisöt.

(28) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja ottaen huomioon, että tulevista epävarmoista tapahtumista, kuten kriisinratkaisuhetkellä vireillä olevien oikeudenkäyntien lopputuloksesta, voi aiheutua huomattavia velkoja, on tarpeen säätää, miten tällaisia velkoja olisi kohdeltava velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa. Tältä osin pääperiaatteina olisi noudatettava kirjanpitosäännöissä ja erityisesti komission asetuksella (EY) N:o 1126/2008 ([15]) hyväksytyssä kansainvälisessä tilinpäätösstandardissa 37 vahvistetuissa kirjanpitosäännöissä asetettuja pääperiaatteita. Tämän perusteella kriisinratkaisuviranomaisten olisi erotettava toisistaan varaukset ja ehdolliset velat. Varaukset ovat velkoja, jotka liittyvät varojen todennäköiseen ulosvirtaukseen ja jotka voidaan arvioida luotettavasti. Ehdollisia velkoja ei kirjata kirjanpidollisiksi veloiksi, sillä ne liittyvät velvoitteeseen, jota ei voida pitää arviointia tehtäessä todennäköisenä tai jota ei voida arvioida luotettavasti.

(29) Koska varaukset ovat kirjanpidollisia velkoja, olisi täsmennettävä, että niitä on käsiteltävä samalla tavalla kuin muita velkoja. Tällaisten varausten olisi oltava alentamiskelpoisia, paitsi jos ne täyttävät jonkin erityisistä kriteereistä, joiden perusteella ne voidaan jättää velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle. Kun otetaan huomioon näiden varausten mahdollinen merkitys kriisinratkaisussa ja jotta voidaan varmistaa varmuus velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisessa, olisi täsmennettävä, että varaukset ovat osa alentamiskelpoisia velkoja ja että näin ollen velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan niihin.

(30) Kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ehdollisia velkoja ei voida kirjata veloiksi, joten siksi niiden ei tulisi olla alentamiskelpoisia. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että ehdollinen velka, joka aiheutuisi sellaisesta tapahtumasta, joka on epätodennäköinen tai jota ei voida kriisinratkaisuhetkellä luotettavasti arvioida, ei heikennä kriisinratkaisustrategian ja erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjauksen tuloksellisuutta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi arvioijan olisi osana kriisinratkaisua varten tehtävää arvostusta arvioitava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai yhteisön taseeseen sisältyvät ehdolliset velat ja määritettävä näiden velkojen mahdollinen arvo määrällisesti parhaan kykynsä mukaan. Sen varmistamiseksi, että laitos tai yhteisö voi kriisinratkaisuprosessin jälkeen ylläpitää riittävää markkinaluottamusta asianmukaisen ajan, arvioijan olisi otettava tämä mahdollinen arvo huomioon määrittäessään määrää, jolla alentamiskelpoisia velkoja on alaskirjattava tai muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen vakavaraisuussuhdelukujen palauttamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi sovellettava muuntovaltuuksiaan alentamiskelpoisiin velkoihin siinä määrin kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistaminen riittää kattamaan mahdolliset tappiot, jotka voivat aiheutua epätodennäköisen tapahtuman vuoksi mahdollisesti aiheutuvasta velasta. Arvioidessaan alaskirjattavaa tai muunnettavaa määrää kriisinratkaisuviranomaisen olisi pohdittava huolellisesti mahdollisen tappion vaikutusta kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen perustuen useisiin tekijöihin, kuten tapahtuman toteutumisen todennäköisyyteen, sen toteutumisen ajoittumiseen ja ehdollisen velan määrään.

([15]) Komission asetus (EY) N:o 1126/2008, annettu 3 päivänä marraskuuta 2008, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti (EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1).

(31) Sen jälkeen, kun yhteisestä kriisinratkaisurahastosta on annettu rahoitusosuus, joka on enintään 5 prosenttia laitoksen tai yhteisön kokonaisveloista, omat varat mukaan lukien, kriisinratkaisuneuvosto voi tietyissä olosuhteissa käyttää lisärahoituslähteitä tukeakseen kriisinratkaisutoimiaan edelleen. Olisi täsmennettävä, missä tilanteissa yhteinen kriisinratkaisurahasto voi tarjota lisätukea, jos kaikki etuoikeusasemaltaan talletuksia huonommat velat, joita ei ole ollut pakko tai joita ei ole päätetty sulkea velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, on alaskirjattu tai muunnettu kokonaan.

(32) Kriisinratkaisun onnistuminen edellyttää, että kriisinratkaisuneuvosto saa ajoissa käyttöönsä tarvittavat tiedot kriisinratkaisuneuvoston vastuulla olevilta laitoksilta ja yhteisöiltä sekä julkisilta laitoksilta ja viranomaisilta. Tässä yhteydessä kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava tutustua EKP:n sen keskuspankkitehtävänsä yhteydessä keräämiin tilastotietoihin niiden tietojen lisäksi, jotka EKP:llä on käytettävissään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisen valvontatehtävänsä puitteissa. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ([16]) mukaan kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava luottamuksellisten tilastotietojen fyysinen ja looginen suojaaminen ja saatava EKP:ltä lupa tietojen edelleen luovuttamiseen, joka voi olla tarpeen kriisinratkaisuneuvoston tehtävien hoitamiseksi. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ([17]) nojalla käyttöön otettujen keskitettyjen automatisoitujen mekanismien hallussa olevat tiedot niiden asiakkaiden lukumäärästä, joiden ainoa tai pääasiallinen pankkikumppani laitos tai yhteisö on, voivat olla tarpeen yleisen edun arvioinnin suorittamiseksi. Siksi kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava saada nämä tiedot tapauskohtaisesti. Lisäksi olisi täsmennettävä tarkka ajankohta kriisinratkaisuneuvoston välilliselle tiedonsaannille. Kun laitoksella tai viranomaisella, joka on velvollinen tekemään yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa, on hallussaan merkityksellisiä tietoja, kyseisen laitoksen tai viranomaisen olisi pyynnöstä toimitettava nämä tiedot kriisinratkaisuneuvostolle. Jos tiedot eivät tuolloin ole saatavilla, riippumatta siitä, miksi näin on, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava saada tiedot luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, jonka hallussa nämä tiedot ovat, joko kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kautta tai suoraan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava määritellä menettely ja muoto, jota noudattaen finanssialan yhteisöjen on toimitettava sille tietoja, jotta voidaan varmistaa, että tiedot soveltuvat mahdollisimman hyvin sen tarpeisiin, virtuaaliset datahuoneet mukaan lukien. Jotta voidaan lisäksi varmistaa mahdollisimman laaja yhteistyö kaikkien sellaisten yhteisöjen kanssa, joilla voi olla sellaisia olennaisia tietoja, joita kriisinratkaisuneuvosto tarvitsee sille annettujen tehtävien suorittamiseen, ja jotta vältettäisiin laitoksille ja yhteisöille osoitetut päällekkäiset tietopyynnöt, niiden julkisten laitosten ja viranomaisten, joiden kanssa kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava tehdä yhteistyötä, tarkistaa tietojen saatavuus ja vaihtaa tietoja, olisi käsitettävä myös Euroopan keskuspankkijärjestelmän, asianomaisten talletussuojajärjestelmien, Euroopan järjestelmäriskikomitean, Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan vakausmekanismin jäsenet. Lisäksi sen varmistamiseksi, että yhteistä kriisinratkaisurahastoa varten sovitut rahoitusjärjestelyt voidaan tarvittaessa ottaa käyttöön ajoissa, kriisinratkaisuneuvoston olisi ilmoitettava komissiolle ja EKP:lle heti, kun se katsoo, että tällaiset rahoitusjärjestelyt saattavat olla tarpeen, ja toimitettava komissiolle ja EKP:lle kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tällaisiin rahoitusjärjestelyihin liittyvien tehtäviensä suorittamiseen.

(33) Direktiivin 2014/59/EU 86 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvia laitoksia tai yhteisöjä koskevaa tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei voida aloittaa muutoin kuin kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta ja että päätös laitoksen tai yhteisön asettamisesta tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn tehdään vain kriisinratkaisuviranomaisen suostumuksella. Vastaavaa säännöstä ei ole sisällytetty asetukseen (EU) N:o 806/2014. Asetuksessa (EU) N:o 806/2014 määritellyn tehtävänjaon mukaan, kun kyseessä on suoraan kriisinratkaisuneuvoston vastuulla oleva laitos tai yhteisö, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi kuultava kriisinratkaisuneuvostoa ennen kuin ne toimivat direktiivin 2014/59/EU 86 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(34) Kriisinratkaisuneuvoston varapuheenjohtajan valintaan sovelletaan samoja kriteereitä kuin kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan ja muiden kokoaikaisten jäsenten valintaan. Sen vuoksi on aiheellista antaa myös kriisinratkaisuneuvoston varapuheenjohtajalle samat äänioikeudet kuin kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajalle ja kokoaikaisille jäsenille.

I

([16]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2533/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja (EUVL L 318, 27.11.1998, s. 8).

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

(36) Jotta kriisinratkaisuneuvosto voisi täysistunnossaan arvioida alustavaa talousarvioesitystä ennen kuin puheenjohtaja antaa lopullisen esityksensä, määräaikaa, jonka kuluessa puheenjohtaja voi antaa alustavan esityksen kriisinratkaisuneuvoston vuotuiseksi talousarvioksi, olisi pidennettävä.

(37) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen kriisinratkaisurahaston perustamisvaiheen jälkeen sen käytettävissä olevat rahoitusvarat voivat vähentyä hieman tavoitetason alapuolelle erityisesti suojattujen talletusten kasvun vuoksi. Ennakollisten vakausmaksujen määrä, joka todennäköisesti vaaditaan maksamaan tällaisissa olosuhteissa, on todennäköisesti pieni. Sen vuoksi voi olla mahdollista, että joinakin vuosina tällaisten ennakollisten vakausmaksujen määrä ei ole enää oikeassa suhteessa näiden maksujen keräämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Kriisinratkaisuneuvoston olisi siksi voitava lykätä ennakollisten vakausmaksujen keräämistä ***enintään kolmella*** vuodella, kunnes perittävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa perintämenettelyn kustannuksiin, edellyttäen, että tällainen lykkäys ei vaikuta olennaisesti kriisinratkaisuneuvoston kykyyn käyttää yhteistä kriisinratkaisurahastoa.

(38) Peruuttamattomat maksusitoumukset ovat yksi yhteisen kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevista rahoituskeinoista. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää olosuhteet, joissa kyseisiä maksusitoumuksia voidaan käyttää, ja menettely, jota sovelletaan sitoumusten purkamisessa siinä tapauksessa, että laitos tai yhteisö lakkaa olemasta velvollinen maksamaan rahoitusosuuksia yhteiseen kriisinratkaisurahastoon. Jotta voitaisiin lisäksi lisätä läpinäkyvyyttä ja varmuutta ennakollisten vakausmaksujen kokonaismäärään sisältyvien peruuttamattomien maksusitoumusten osuudesta, kriisinratkaisuneuvoston olisi määritettävä kyseinen osuus sovellettavia rajoja noudattaen vuosittain.

(39) Yhteiseen kriisinratkaisurahastoon jälkikäteen suoritettavien ylimääräisten vakausmaksujen vuotuinen enimmäismäärä, joka voidaan vaatia maksettavaksi, saa tällä hetkellä olla enintään kolme kertaa ennakollisten vakausmaksujen määrä. Asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen jälkeen tällaiset ennakolliset vakausmaksut määräytyvät muissa tilanteissa kuin yhteisen kriisinratkaisurahaston käytön yhteydessä ainoastaan suojattujen talletusten tason vaihtelujen mukaan, minkä vuoksi niistä todennäköisesti tulee pieniä. Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen enimmäismäärän määrittäminen ennakollisten vakausmaksujen perusteella voisi tällöin rajoittaa huomattavasti yhteisen kriisinratkaisurahaston mahdollisuuksia kerätä jälkikäteen suoritettavia vakausmaksuja, mikä johtaisi sen toimintavalmiuksien heikentymiseen. Tällaisen lopputuloksen välttämiseksi olisi säädettävä erilaisesta enimmäismäärästä, ja olisi säädettävä, että ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen enimmäismäärä, joka voitaisiin vaatia maksettavaksi, olisi kolme kertaa yksi kahdeksasosa kriisinratkaisurahaston tavoitetasosta.

(40) Yhteistä kriisinratkaisurahastoa voidaan käyttää tukemaan liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön soveltamista, jolloin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet ja velat siirretään vastaanottajalle. Tällöin kriisinratkaisuneuvostolla voi olla saaminen jäljelle jäävältä laitokselta tai yhteisöltä sen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä toteutettavassa myöhemmässä likvidaatiossa. Näin voi tapahtua, jos yhteistä kriisinratkaisurahastoa käytetään sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muuten langenneet velkojille, muun muassa varojen ja velkojen takausten tai siirrettyjen varojen ja velkojen välisen erotuksen kattamisen muodossa. Sen varmistamiseksi, että jäljelle jäävän laitoksen tai yhteisön osakkeenomistajat ja velkojat tosiasiallisesti kattavat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tappiot ja parantavat mahdollisuutta maksaa maksukyvyttömyystilanteessa kriisinratkaisuneuvostolle takaisin, kriisinratkaisuneuvoston saamisilla jäljelle jäävältä laitokselta tai yhteisöltä ja sellaisilla kriisinratkaisuneuvoston saamisilla, jotka johtuvat asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista, olisi maksukyvyttömyystilanteessa oltava kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa sama etuoikeusasema kuin kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saamisilla ja parempi asema kuin talletuksilla ja talletussuojajärjestelmillä. Kun yhteisestä kriisinratkaisurahastosta maksetaan osakkeenomistajille ja velkojille korvauksia sen vuoksi, että periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, on rikottu, tarkoituksena on korvata kriisinratkaisutoimen tulokset, joten tällaisten korvausten ei tulisi aiheuttaa kriisinratkaisuneuvostolle saamisia.

(41) Koska jotkin asetuksen (EU) N:o 806/2014 säännöksistä, jotka koskevat talletussuojajärjestelmän roolia kriisinratkaisussa, ovat samankaltaisia kuin direktiivin 2014/59/EU säännökset, kyseisiin direktiivin 2014/59/EU säännöksiin direktiivillä [julkaisutoimisto lisää sen direktiivin numeron, jolla direktiiviä 2014/59/EU muutetaan] tehdyt muutokset olisi otettava huomioon myös asetuksessa (EU) N:o 806/2014.

(42) Läpinäkyvyys on keskeistä markkinoiden eheyden, markkinakurin ja sijoittajansuojan varmistamisessa. Jotta kriisinratkaisuneuvosto voisi edistää läpinäkyvyyden lisäämiseen tähtääviä pyrkimyksiä ja osallistua niihin, sen olisi voitava julkistaa tietoja, jotka perustuvat sen omiin analyyseihin, arviointeihin ja päätelmiin, purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnit mukaan luettuina, edellyttäen että tämä ei vaaranna finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojelua ja kun kyseessä ovat erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavat syyt.

(43) Siksi asetusta (EU) N:o 806/2014 olisi muutettava vastaavasti.

(44) Johdonmukaisuuden varmistamiseksi asetukseen (EU) N:o 806/2014 tehtäviä muutoksia, jotka ovat samankaltaisia kuin direktiiviin 2014/59/EU direktiivillä [julkaisutoimisto lisää sen direktiivin numeron, jolla direktiiviä 2014/59/EU muutetaan] tehdyt muutokset, olisi sovellettava samasta päivästä, jona direktiivi [julkaisutoimisto lisää sen direktiivin numeron, jolla direktiiviä 2014/59/EU muutetaan] on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä eli [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 18 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä]. Sellaisten asetukseen (EU) N:o 806/2014 tehtyjen muutosten soveltamista, jotka liittyvät yksinomaan yhteisen kriisinratkaisumekanismin toimintaan, ei kuitenkaan ole syytä viivyttää. Kyseisiä muutoksia olisi sen vuoksi sovellettava [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 1 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

(45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli laitosten ja yhteisöjen elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen toimivuuden ja tehokkuuden parantamista sen vuoksi, että erilaisista kansallisista lähestymistavoista saattaa aiheutua riskejä sisämarkkinoiden eheydelle, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla muuttamalla unionin tasolla jo vahvistettuja sääntöjä, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 806/2014 seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan 24 a alakohta seuraavasti:

”24 a) ’kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä’ osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka kriisinratkaisuneuvosto tai kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on tämän asetuksen 8 artiklan mukaisesti määrittänyt yhteisöksi, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;”;

b) lisätään 24 d ja 24 e alakohta seuraavasti:

”24 d) ’EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

24 e) ’G-SII-yhteisöllä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 136 alakohdassa määriteltyä G-SII-yhteisöä;”;

c) korvataan 49 alakohta seuraavasti:

”49) ’alentamiskelpoisilla veloilla’ niitä 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön velkoja, mukaan lukien tilinpäätösvarauksiin johtavat velat, ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja ja joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 kohdan nojalla;”.

2) Lisätään 4 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisimman pian hakemuksestaan tiiviimmän yhteistyön aloittamisesta EKP:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan nojalla.

Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan nojalla tehdyn ilmoituksen jälkeen ja ennen tiiviin yhteistyön luomista toimitettava kaikki alueelleen sijoittautuneita yhteisöjä ja konserneja koskevat tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto voi tarvita valmistautuakseen sille tällä asetuksella ja sopimuksella annettuihin tehtäviin.”

3) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan neljännen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tässä kohdassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan sovellettava tämän asetuksen asiaa koskevia säännöksiä. Tällöin kaikki 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 5 kohdan, 8 artiklan 6, 8, 12 ja 13 kohdan, 10 artiklan 1–10 kohdan, 10 a artiklan, 11–14 artiklan, 15 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 16 artiklan, 18 artiklan 1, 1 a, 2 ja 6 kohdan, 20 artiklan, 21 artiklan 1–7 kohdan, 8 kohdan toisen alakohdan sekä 9 ja 10 kohdan, 22 artiklan 1, 3 ja 6 kohdan, 23 ja 24 artiklan, 25 artiklan 3 kohdan, 27 artiklan 1–15 kohdan ja 16 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen, kolmannen alakohdan ja neljännen alakohdan ensimmäisen, kolmannen ja neljännen virkkeen sekä 32 artiklan viittaukset kriisinratkaisuneuvostoon katsotaan myös viittauksiksi kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen konsernien ja yhteisöjen osalta.”;

b) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan ilmaisu ”12 artiklan 2 kohtaa” ilmaisulla ”12 artiklan 3 kohtaa”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on tullut voimaan, osallistuvat jäsenvaltiot voivat päättää, että vastuu niiden alueelle sijoittautuneisiin muihin kuin 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin liittyvien tehtävien hoitamisesta palautetaan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, jolloin ensimmäistä alakohtaa ei enää sovelleta. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää tätä mahdollisuutta, on ilmoitettava asiasta kriisinratkaisuneuvostolle ja komissiolle. Ilmoitus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.”

4) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto voi ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön tämän asetuksen 29 artiklan mukaisesti.”;

a a) muutetaan 9 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

i) lisätään alakohta seuraavasti:

”a ***a) tapauksen mukaan yksityiskohtainen kuvaus syistä, joiden perusteella voidaan määrittää, että laitos on katsottava likvidoitavaksi yhteisöksi, ja selvitys siitä, miten kriisinratkaisuviranomainen on päätellyt laitoksen kriittisten toimintojen puuttumisen;”***

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”j ***a) kuvaus siitä, miten eri kriisinratkaisustrategioilla saavutettaisiin parhaiten 14 artiklassa säädetyt kriisinratkaisutavoitteet;”***

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”***pa) yksityiskohtainen ja määrällinen luettelo suojatuista talletuksista ja luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisista talletuksista.”***

b) lisätään 10 kohtaan ***alakohdat*** seuraavasti:

”Määrittäessään toteutettavia toimenpiteitä sellaisten ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tytäryritysten, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, osalta kriisinratkaisuneuvosto voi soveltaa yksinkertaistettua lähestymistapaa ***asiaankuuluvaa kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan ja*** jos tällainen lähestymistapa ei vaikuta kielteisesti konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin, kun otetaan huomioon tytäryrityksen koko, sen riskiprofiili, kriittisten toimintojen puuttuminen ja konsernin kriisinratkaisustrategia.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on määritettävä, voidaanko sellaiset yhteisöt, jotka kuuluvat johonkin muuhun konserniin kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, katsoa likvidoitaviksi yhteisöiksi. Sellaisia yhteisöjä, jotka tarjoavat kriittisiä toimintoja, ei katsota likvidoitaviksi yhteisöiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita tekijöitä, jotka kriisinratkaisuneuvosto voi katsoa merkityksellisiksi.”

b a) lisätään 11 kohtaan alakohta seuraavasti:

"-a a) oltava yksityiskohtainen kuvaus syistä, joiden perusteella voidaan todeta, että konserniyhteisö katsotaan likvidoitavaksi yhteisöksi, mukaan lukien selvitys siitä, miten kriisinratkaisuviranomainen on päätellyt laitoksen kriittisten toimintojen puuttumisen, ja miten on otettu huomioon sen kokonaisriskin määrän ja liikevoiton suhde konsernin kokonaisriskin määrään ja liikevoittoon sekä konserniyhteisön vähimmäisomavaraisuusaste konsernin puitteissa;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"14. Kriisinratkaisuneuvosto ei hyväksy kriisinratkaisusuunnitelmia 1 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille ja konserneille, kun sovelletaan 22 artiklan 5 kohtaa tai kun ***maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu*** yhteisön tai konsernin ***osalta*** kansallisen lainsäädännön mukaisesti direktiivin 2014/59/EU 32 b artiklan nojalla."

5) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohdan neljännessä alakohdassa ilmaisu "ensimmäisessä alakohdassa" ilmaisulla "kolmannessa alakohdassa";

b) korvataan 7 kohdassa ilmaisu "laitokselle tai emoyritykselle osoitetun" ilmaisulla "yhteisölle tai emoyritykselle osoitetun" ja ilmaisu "vaikutuksia laitoksen liiketoimintamalliin" ilmaisulla "vaikutuksia yhteisön tai konsernin liiketoimintamalliin";

c) muutetaan 10 kohta seuraavasti:

i) korvataan toisessa alakohdassa ilmaisu "laitoksen" ilmaisulla "asianomaisen yhteisön";

ii) korvataan kolmannessa alakohdassa ilmaisu "laitokseen" ilmaisulla "yhteisöön";

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

"Jos yhteisön ehdottamat toimenpiteet tehokkaasti pienentävät tai poistavat purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteitä, kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen EKP:tä tai asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista ja tarvittaessa nimettyä makrovakausvalvonnasta vastaavaa viranomaista kuultuaan. Päätöksessä mainitaan, että ehdotetut toimenpiteet tehokkaasti pienentävät tai poistavat purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteitä, ja siinä ohjeistetaan kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia vaatimaan, että laitos, emoyritys tai kyseisen konsernin tytäryritys toteuttaa ehdotetut toimenpiteet."

d) lisätään kohta seuraavasti:

"***13 a.Kriisinratkaisuviranomaisen on julkaistava kunkin kriisinratkaisun suunnittelusyklin lopussa anonymisoitu luettelo, jossa esitetään koostetussa muodossa kaikki tunnistetut purkamismahdollisuuksien olennaiset esteet ja niihin puuttumiseksi tarvittavat toimet. Tällöin sovelletaan 88 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia säännöksiä.";***

6) Muutetaan 10 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"1. Jos yhteisö on tilanteessa, jossa se täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän asetuksen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvostolla on oltava valtuudet ohjeistaa kansallista kriisinratkaisuviranomaista kieltämään tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä 'M-MDA', minkään seuraavan toimen avulla eli yhteisö ei saa";

b) lisätään 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos yhteisöön ei sovelleta yhteenlaskettua puskurivaatimusta samalla perusteella kuin sen on noudatettava 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, kriisinratkaisuneuvosto soveltaa tämän artiklan 1–6 kohtaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/1118 (*) mukaisen yhteenlaskettua puskurivaatimusta koskevan arvion perusteella. Tällöin sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan neljättä kohtaa.

Kriisinratkaisuneuvosto sisällyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioidun yhteenlasketun puskurivaatimuksen tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten määrittämistä koskevaan päätökseen. Yhteisön on asetettava arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus julkisesti saataville yhdessä direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen kanssa.

_____

(*) Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1118, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä, kun ne arvioivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta kyseisiä vaatimuksia mainitun direktiivin nojalla (EUVL L 241, 8.7.2021, s. 1).”

7) Lisätään 12 artiklaan 8 kohta seuraavasti:

”8. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 2 kohdassa ja 78 a artiklassa tarkoitettujen lupien myöntämisestä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille. Kriisinratkaisuneuvosto osoittaa päätöksensä asianomaiselle yhteisölle.”

8) Korvataan 12 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset tämän artiklan ja 12 b–12 i artiklan mukaisesti, jos kriisinratkaisuneuvosto sitä edellyttää, ja siten kuin kriisinratkaisuneuvosto määrittää.”

9) Muutetaan 12 c artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 ja 5 kohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;

b) korvataan 7 kohdan johdantokappaleessa ilmaisu ”3 kohdasta” ilmaisulla ”4 kohdasta”, ilmaisu ”3 kohdassa” ilmaisulla ”4 kohdassa” ja ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;

c) muutetaan 8 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;

ii) korvataan toisen alakohdan c alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitos” ilmaisulla ”G-SII-yhteisö”;

d) lisätään 10 kohta seuraavasti:

”10. Kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt täyttävät 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitetut vaatimukset käyttämällä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja omia varoja tai velkoja, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) sellaisten yhteisöjen osalta, jotka ovat G-SII-yhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, kriisinratkaisuneuvosto ei ole pienentänyt tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vaatimusta kyseisen kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla;

b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut velat, jotka eivät täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua edellytystä, täyttävät kyseisen asetuksen 72 b artiklan 4 kohdan b–e alakohdassa säädetyt edellytykset.”

10) Korvataan 12 d artiklan 3 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ja 6 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ilmaisu ”kriittisten taloudellisten toimintojensa” ilmaisulla ”kriittisten toimintojensa”.

11) Lisätään artikla seuraavasti:

"*12 d a artikla*

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen ▌ siirtostrategioiden osalta

1. Sovellettaessa 12 d artiklaa kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jonka ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan kuuluu ***itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa*** liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttö ▌, kriisinratkaisuneuvosto vahvistaa 12 d artiklan 3 kohdassa tarkoitetun pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavan määrän oikeasuhteisesti soveltuvin osin seuraavien kriteerien perusteella:

a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili ***tai tapauksen mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sen osan koko, johon sovelletaan liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä***;

b) kriisinratkaisusuunnitelmassa yksilöidylle vastaanottajalle siirrettävät osakkeet, muut omistusinstrumentit, varat, oikeudet tai velat ottaen huomioon seuraavat:

i) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot;

ii) velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle 27 artiklan 3 kohdan nojalla jätetyt velat;

iii) direktiivin 2014/59/EU 73–80 artiklassa tarkoitetut suojatoimet;

iii a) odotetut omien varojen vaatimukset kaikille omaisuudenhoitoyhtiöille, joita saatetaan tarvita kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön markkinoilta poistumisen täytäntöönpanemiseksi, sen varmistamiseksi, että omaisuudenhoitoyhtiö noudattaa soveltuvin osin asetusta (EU) N:o 575/2013, direktiiviä 2013/36/EU ja direktiiviä 2014/65/EU;

iii b) se, että vastaanottajan odotustenmukaisen kysynnän on oltava pääomaneutraali vastaanottavaan yhteisöön sovellettavien vaatimusten osalta;

c) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön b alakohdassa tarkoitettujen osakkeiden, muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen odotettu arvo ja markkinoitavuus ottaen huomioon seuraavat:

i) kriisinratkaisuviranomaisen yksilöimät purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien olennaiset esteet, jotka liittyvät ▌ liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön soveltamiseen;

ii) tappiot, jotka johtuvat jäljelle jääneeseen laitokseen jääneistä varoista, oikeuksista tai veloista;

ii a) mahdollinen epäsuotuisa markkinaympäristö kriisinratkaisun ajankohtana;

d) suunnitellaanko ensisijaisessa kriisinratkaisustrategiassa kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liikkeeseen laskemien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kaikkien tai joidenkin varojen, oikeuksien ja velkojen siirtoa;

e) suunnitellaanko ensisijaisessa kriisinratkaisustrategiassa varojen erottelun soveltamista.

▌

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltaminen ei saa johtaa määrään, joka on suurempi kuin 12 d artiklan 3 kohdan soveltamisesta johtuva määrä***, tai määrään, joka on alle 13,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä ja alle 5 prosenttia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta asianomaisen yhteisön vastuiden kokonaismäärästä asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti laskettuna***."

12) Korvataan 12 e artiklan 1 kohdassa ilmaisu "G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta" ilmaisulla "G-SII-yhteisö".

13) Muutetaan 12 g artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto voi toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan päättää soveltaa tässä artiklassa säädettyä vaatimusta 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön sekä 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuun rahoituslaitokseen, joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys mutta joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.”;

ii) korvataan kolmannessa alakohdassa ilmaisu ”ensimmäisessä alakohdassa” ilmaisulla ”ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa”;

b) lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos unioniin sijoittautuneet tytäryritykset tai unionissa emoyrityksenä toimiva yritys ja sen tytäryrityksinä toimivat laitokset eivät globaalin kriisinratkaisustrategian mukaan ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja jos direktiivin 2014/59/EU 89 artiklan nojalla perustetun eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion jäsenet hyväksyvät kyseisen strategian, unioniin sijoittautuneiden tytäryritysten on täytettävä tai unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen konsolidoinnin perusteella täytettävä 12 a artiklan 1 kohdan vaatimus laskemalla liikkeeseen tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja jollekin seuraavista:

a) perimmäiselle kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselleen;

b) tämän perimmäisen emoyrityksen samaan kolmanteen maahan sijoittautuneille tytäryrityksille;

c) muille yhteisöille tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa säädetyin edellytyksin.”

14) Muutetaan 12 k artikla seuraavasti:

a) ***lisätään*** kohta seuraavasti:

”***1 a***. ”Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto määrittää yhteisöille asianmukaiset siirtymäkaudet tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvien vaatimusten noudattamiseksi***, jos laitoksiin tai yhteisöihin sovelletaan kyseisiä vaatimuksia [tämän muutosasetuksen] voimaantulon jälkeen. Määräaika, jolloin yhteisöjen on noudatettava 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia on... päivä...kuuta... [neljä vuotta tämän muutosasetuksen soveltamispäivästä].***

Kriisinratkaisuneuvoston on määritettävä tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on noudatettava viimeistään... päivänä...kuuta... [kaksi vuotta tämän muutosasetuksen soveltamispäivästä]. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

Kriisinratkaisuneuvosto voi määrittää siirtymäkauden, joka päättyy... päivän...kuuta... [neljä vuotta tämän muutosasetuksen soveltamispäivästä] jälkeen, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen;

b) todennäköisyys, että yhteisö pystyy kohtuullisessa ajassa varmistamaan 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamisen; ja

c) se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä hyväksyttävyys- tai maturiteettikriteereitä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.”

b) korvataan 3 kohdan a alakohdassa ilmaisu ”kriisinratkaisuneuvosto tai kansallinen kriisinratkaisuviranomainen” ilmaisulla ”kriisinratkaisuneuvosto”;

c) korvataan 4 kohdassa ilmaisu ”G-SII-laitokseksi” ilmaisulla ”G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi”;

d) korvataan 5 ja 6 kohdassa ilmaisu ”kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten” ilmaisulla ”kriisinratkaisuneuvoston”.

15) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. EKP ***harkitsee ilman aiheetonta viivytystä ja tarvittaessa soveltaa*** varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, jos 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

a) yhteisö täyttää direktiivin 2013/36/EU 102 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset ja jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) yhteisö ei ole toteuttanut EKP:n edellyttämiä korjaavia toimia, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 49 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet;

ii) EKP katsoo, että muut korjaavat toimet kuin varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet eivät riitä ratkaisemaan ongelmia ▌;

b) yhteisö rikkoo tai todennäköisesti rikkoo EKP:n tekemää arviointia seuraavien 12 kuukauden aikana direktiivin 2014/65/EU II osastossa, asetuksen (EU) N:o 600/2014 3–7 artiklassa, 14–17 artiklassa tai 24, 25 ja 26 artiklassa tai tämän asetuksen 12 f tai 12 g artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

EKP voi todeta ***tilanteissa, joissa edellytykset heikkenevät nopeasti, olosuhteet ovat epäsuotuisat tai jostakin yhteisöstä saadaan uutta tietoa***, että ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy ilman, että se on aiemmin toteuttanut muita korjaavia toimia, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa EKP tai tapauksen mukaan direktiivin 2014/65/EU mukaisesti toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa viipymättä kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle vaatimusten rikkomisesta tai todennäköisestä rikkomisesta.

2. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteisiin on 1 kohtaa sovellettaessa sisällyttävä seuraavat:

a) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on tehtävä jompikumpi seuraavista:

i) toteutettava yksi tai useampi elvytyssuunnitelmassa esitetyistä järjestelyistä tai toimenpiteistä;

ii) päivitettävä elvytyssuunnitelma direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen johtaneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytyssuunnitelmassa esitetyistä olettamuksista, ja toteutettava yksi tai useampi päivitetyssä suunnitelmassa esitetty järjestely tai toimenpide tietyssä ajassa;

b) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on kutsuttava koolle tai, jos ylin hallintoelin ei noudata tätä vaatimusta, on kutsuttava suoraan koolle yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokous, ja molemmissa tapauksissa on laadittava esityslista ja vaadittava osakkeenomistajia käsittelemään tiettyjen päätösten tekemistä;

c) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on laadittava tarvittaessa elvytyssuunnitelman mukaisesti ***toimintasuunnitelma***, joka koskee velkojen uudelleenjärjestelystä neuvottelemista joidenkin tai kaikkien yhteisön velkojien kanssa;

d) vaatimus muuttaa laitoksen oikeudellista rakennetta;

e) vaatimus yhteisön toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen erottamisesta tai vaihtamisesta kokonaisuudessaan tai yksittäisten henkilöiden osalta 13 a artiklan mukaisesti;

f) yhden tai useamman väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittäminen yhteisöön 13 b artiklan mukaisesti;

f a) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on laadittava suunnitelma, jonka yhteisö voi panna täytäntöön, jos asianomainen oikeushenkilö päättää aloittaa yhteisön toiminnan vapaaehtoisen alasajon.

3. EKP valitsee asianmukaiset ja ***oikea-aikaiset*** varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet sen perusteella, mikä on oikeassa suhteessa tavoitteisiin nähden, ottaen huomioon muun muassa rikkomisen tai todennäköisen rikkomisen vakavuuden ja yhteisön rahoitustilanteen heikkenemisen nopeuden.

4. EKP asettaa kullekin 2 kohdassa tarkoitetulle toimenpiteelle määräajan, joka on asianmukainen kyseisen toimenpiteen toteuttamiseksi ja joka mahdollistaa sen, että EKP voi arvioida toimenpiteen vaikuttavuutta.

Toimenpidettä on arvioitava heti määräajan umpeuduttua ja siitä on tiedotettava kriisinratkaisuneuvostolle ja asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Jos arvioinnissa todetaan, että toimenpiteitä ei ole pantu kaikilta osin täytäntöön tai ne eivät ole vaikuttavia, EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioi 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä kuultuaan kriisinratkaisuneuvostoa ja asianomaista kansallista kriisinratkaisuviranomaista.

5. Jos konserniin kuuluu osallistuviin jäsenvaltioihin ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä, EKP edustaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia direktiivin 2014/59/EU 30 artiklan mukaisesti osallistumattomien jäsenvaltioiden kuulemisessa ja niiden kanssa tehtävässä yhteistyössä.

Jos konserniin kuuluu osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita tytäryrityksiä tai niissä sijaitsevia merkittäviä sivuliikkeitä, EKP ilmoittaa tapauksen mukaan ***oikea-aikaisesti*** joko osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai kriisinratkaisuviranomaisille kaikista konsernin kannalta merkityksellisistä 13–13 c artiklassa tarkoitetuista päätöksistä tai toimenpiteistä.”

16) Lisätään 13 a, 13 b ja 13 c artikla seuraavasti:

”*13 a artikla*

Toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen vaihtaminen

Sovellettaessa 13 artiklan 2 kohdan e alakohtaa uusi toimiva johto tai ylin hallintoelin tai niiden yksittäiset jäsenet on nimitettävä unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja nimitykset edellyttävät EKP:n hyväksyntää.

13 b artikla

Väliaikainen hallinnonhoitaja

1. Sovellettaessa 13 artiklan 2 kohdan f alakohtaa EKP voi olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein nimittää väliaikaisen hallinnonhoitajan hoitamaan jompaakumpaa seuraavista tehtävistä:

a) yhteisön ylimmän hallintoelimen väliaikainen korvaaminen;

b) väliaikainen työskentely yhteisön ylimmän hallintoelimen kanssa.

EKP täsmentää a tai b alakohdan mukaisen valintansa väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen yhteydessä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa EKP täsmentää väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen yhteydessä lisäksi väliaikaisen hallinnonhoitajan aseman, tehtävät ja valtuudet sekä kaikki yhteisön ylimmälle hallintoelimelle asetetut mahdolliset vaatimukset, jotka velvoittavat sen neuvottelemaan väliaikaisen hallinnonhoitajan kanssa tai hankkimaan tältä suostumuksen ennen yksittäisten päätösten tekemistä tai toimien toteuttamista.

EKP julkaisee kaikki väliaikaisten hallinnonhoitajien nimitykset paitsi, jos väliaikaisella hallinnonhoitajalla ei ole valtuuksia edustaa yhteisöä ***tai tehdä sen puolesta päätöksiä***.

Väliaikaisen hallinnonhoitajan on täytettävä direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 1, 2 ja ***8*** kohdassa säädetyt vaatimukset. EKP:n arvion siitä, täyttääkö väliaikainen hallinnonhoitaja nämä vaatimukset, on oltava erottamaton osa kyseisen väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämispäätöstä.

2. EKP:n määrittää väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen yhteydessä tämän valtuudet olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein. Tällaisiin valtuuksiin voivat kuulua jotkin tai kaikki yhteisön yhtiöjärjestykseen ja kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat, yhteisön hallintoelimen valtuudet, mukaan lukien valtuudet hoitaa joitakin tai kaikkia yhteisön hallintoelimen hallinnollisia tehtäviä. Väliaikaisen hallinnonhoitajan valtuuksien yhteisöön nähden on oltava sovellettavan yhtiöoikeuden mukaiset. ***EKP voi mukauttaa tällaisia valtuuksia olosuhteiden muuttuessa.***

3. EKP määrittelee nimityksen yhteydessä väliaikaisen hallinnonhoitajan aseman ja tehtävät. Tällaisiin tehtäviin voivat kuulua kaikki seuraavat:

a) yhteisön rahoitusaseman selvittäminen;

b) yhteisön liiketoiminnan tai sen osan johtaminen yhteisön rahoitusaseman säilyttämiseksi tai palauttamiseksi;

c) toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön liiketoiminnan terveen ja varovaisen johtamisen palauttamiseksi.

EKP määrittelee nimityksen yhteydessä väliaikaisen hallinnonhoitajan asemaa ja tehtäviä koskevat rajoitukset.

4. EKP:llä on yksinomainen toimivalta nimittää ja erottaa väliaikainen hallinnonhoitaja. EKP voi erottaa väliaikaisen hallinnonhoitajan milloin tahansa ja mistä syystä tahansa. EKP voi muuttaa väliaikaisen hallinnonhoitajan nimitysehtoja milloin tahansa, jollei tästä artiklasta muuta johdu.

5. EKP voi vaatia, että tietyille väliaikaisen hallinnonhoitajan toimille tarvitaan EKP:n ennalta antama suostumus. EKP täsmentää tällaiset vaatimukset väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen yhteydessä tai väliaikaisen hallinnonhoitajan nimitysehtojen muuttamisen yhteydessä.

Väliaikainen hallinnonhoitaja voi joka tapauksessa käyttää valtuuksia kutsua koolle yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokous ja laatia tällaisen kokouksen esityslista ainoastaan EKP:n ennalta antaman suostumuksen saatuaan.

6. Väliaikaisen hallinnonhoitajan on EKP:n pyynnöstä laadittava kertomuksia yhteisön rahoitusasemasta ja nimityskautensa aikana toteutetuista toimista EKP:n määräämin väliajoin ***vähintään kerran ensimmäisten kuuden kuukauden kuluttua*** ja joka tapauksessa nimityskautensa lopussa.

7. Väliaikainen hallinnonhoitaja nimitetään enintään yhdeksi vuodeksi. Kautta voidaan poikkeuksellisesti jatkaa ***kerran***, jos väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisen edellytykset edelleen täyttyvät. EKP määrittää nämä edellytykset ja perustelee väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen uusimisen osakkeenomistajille.

8. Jollei tästä artiklasta muuta johdu, väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittäminen ei vaikuta unionin ja kansallisessa yhtiölainsäädännössä säädettyihin osakkeenomistajien oikeuksiin.

9. Tämän artiklan 1–8 kohdan mukaisesti nimitettyä väliaikaista hallinnonhoitajaa ei saa pitää kansallisen lainsäädännön nojalla varjojohtajana eikä tosiasiallisena johtajana.

13 c artikla

Kriisinratkaisun valmistelu

1. EKP ilmoittaa tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta kyseisten kohtien soveltamisedellytyksien täyttyessä seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdassa tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, jotka ne vaativat yhteisöä tai konsernia toteuttamaan ***ja joilla pyritään puuttumaan kyseisen yhteisön tai konsernin tilanteen heikkenemiseen***;

b) jos valvontatoimet osoittavat, että tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät yhteisön tai konsernin osalta, arvio siitä, että kyseiset edellytykset täyttyvät, varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteistä riippumatta;

c) tämän asetuksen 13 artiklassa tai direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa tarkoitettujen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltaminen.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle ensimmäisen alakohdan nojalla saamistaan ilmoituksista.

EKP seuraa tai asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on seurattava ***tiiviissä*** yhteistyössä kriisinratkaisuneuvoston kanssa tiiviisti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien tilannetta ja sitä, miten yhteisö tai konserni noudattaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan kyseisen yhteisön tai konsernin tilanteen heikkenemiseen, ja ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä.

2. EKP ilmoittaa tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisimman pian, jos se katsoo, että on olemassa olennainen riski, että yksi tai useampi 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tilanne soveltuisi 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät. Ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) ilmoituksen syyt;

b) yleiskatsaus toimenpiteistä, joilla estettäisiin yhteisön kaatuminen kohtuullisessa ajassa, niiden odotettavissa oleva vaikutus yhteisöön 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden osalta ja näiden toimenpiteiden täytäntöönpanon odotettavissa oleva ajoittuminen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanotettuaan kriisinratkaisuneuvosto arvioi tiiviissä yhteistyössä EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa, mikä on kohtuullinen aika 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arvioimiseksi, ottaen huomioon yhteisön tilanteen heikkenemisen nopeus, ***mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmään ja tallettajien ja asiakkaiden varojen suojaamiseen, riski siitä, että pitkittynyt prosessi lisää asiakkaille ja taloudelle aiheutuvia kokonaiskustannuksia,*** tarve panna kriisinratkaisustrategia tuloksellisesti täytäntöön ja muut asiaankuuluvat seikat. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa tämän arvion EKP:lle tai asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen jälkeen EKP ▌tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ***seuraa*** tiiviissä yhteistyössä ***kriisinratkaisuneuvoston kanssa*** yhteisön tilannetta, mahdollisten asiaankuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa niiden odotetussa aikataulussa ja muuta asiaankuuluvaa kehitystä. Tätä tarkoitusta varten kriisinratkaisuneuvosto ja EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen tapaavat säännöllisesti kriisinratkaisuneuvoston tapauksen olosuhteet huomioon ottaen määrittämällä tiheydellä. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuneuvosto toimittavat toisilleen kaikki asiaankuuluvat tiedot viipymättä.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kaikista ensimmäisen alakohdan nojalla saamistaan tiedoista.

3. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen toimittaa kriisinratkaisuneuvostolle kaikki kriisinratkaisuneuvoston pyytämät tiedot, jotka ovat tarpeen seuraavia toimenpiteitä varten:

a) kriisinratkaisusuunnitelman päivittäminen ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun yhteisön mahdollisen kriisinratkaisun valmistelu, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät;

b) 20 artiklan 1–15 kohdassa tarkoitetun arvostuksen toteuttaminen.

Jos tällaiset tiedot eivät ole jo EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen saatavilla, kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n ja tällaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä ja koordinoitava toimintaansa näiden tietojen hankkimiseksi. Tätä varten EKP:llä ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet vaatia yhteisöä antamaan tällaiset tiedot, myös paikalla tehtävissä tarkastuksissa, ja toimittamaan nämä tiedot kriisinratkaisuneuvostolle.

4. Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet markkinoida 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhteisöä tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua yhteisöä mahdollisille ostajille tai tehdä järjestelyjä tällaista markkinointia varten, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, tai vaatia yhteisöä tekemään niin seuraavia tarkoituksia varten:

a) kyseisen yhteisön kriisinratkaisun valmistelemiseksi, jollei direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ja tämän asetuksen 88 artiklassa säädetyistä salassapitovaatimuksista muuta johdu;

b) tietojen keräämiseksi tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen osalta kriisinratkaisuneuvoston tekemää arviointia varten.

4 a. Jos kriisinratkaisuneuvosto päättää 4 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään markkinoida asianomaista yhteisöä suoraan mahdollisille ostajille, se ottaa asianmukaisesti huomioon tapauksen olosuhteet ja mahdollisen vaikutuksen, joka näiden valtuuksien käyttämisellä voi olla yhteisön kokonaisasemaan.

5. Edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi kriisinratkaisuneuvostolla on oltava valtuudet

a) pyytää asianomaista yhteisöä ottamaan käyttöön digitaalinen alusta, jonka avulla yhteisön markkinoinnissa tarvittavat tiedot voidaan jakaa mahdollisten ostajien tai kriisinratkaisuneuvoston palveluksessa olevien neuvonantajien ja arvioijien kanssa;

b) vaatia asianomaista kansallista kriisinratkaisuviranomaista laatimaan alustava kriisinratkaisumääräys kyseistä yhteisöä varten.

Kun kriisinratkaisuneuvosto käyttää tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisia valtuuksiaan, sovelletaan 88 artiklaa.

6. Sen toteaminen, että tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden hyväksyminen etukäteen eivät saa olla välttämättömiä edellytyksiä sille, että kriisinratkaisuneuvosto voi valmistella yhteisön kriisinratkaisua tai käyttää tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia.

7. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle, EKP:lle, asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ja asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille 4 ja 5 kohdan nojalla toteutetuista toimista viipymättä.

8. EKP, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, kriisinratkaisuneuvosto ja asianomaiset kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä

a) harkitessaan, toteutetaanko 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan yhteisön tai konsernin tilanteen heikkenemiseen, ja tämän 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä;

b) harkitessaan, toteutetaanko 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimia;

c) tämän alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanon aikana.

EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, kriisinratkaisuneuvoston ja asianomaisten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että nämä toimenpiteet ja toimet ovat johdonmukaisia, koordinoituja ja vaikuttavia.”

17) Korvataan 14 artiklan 2 kohdan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä, erityisesti silloin, kun se otetaan jäsenvaltion talousarviosta;

d) suojata ***suojattuja talletuksia ja mahdollisuuksien mukaan myös kyseistä suojaamatonta osaa luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisista talletuksista*** sekä suojata direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia;”

18) Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, jos 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Tätä varten 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetun emoyrityksen katsotaan olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa seuraavissa tilanteissa:

a) emoyritys täyttää yhden tai useamman 18 artiklan 4 kohdan b, c tai d alakohdassa säädetyistä edellytyksistä;

b) emoyritys rikkoo olennaisesti asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tai kansallisissa säännöksissä, joilla direktiivi 2013/36/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, säädettyjä sovellettavia vaatimuksia tai on olemassa objektiivisia seikkoja, jotka osoittavat, että yhteisö tulee lähitulevaisuudessa olennaisesti rikkomaan näitä vaatimuksia.”

19) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 1 a, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy 6 kohdan mukaisen kriisinratkaisumääräyksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä varten sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä varten, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, ainoastaan, kun se on johdon istunnossaan määrittänyt saatuaan toisen alakohdan mukaisen ilmoituksen tai omasta aloitteestaan, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yhteisö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;

b) ▌ ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön ***kykenemättömyys jatkaa toimintaansa tai todennäköinen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa*** on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään yhteisöön kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, valvontatoimella, varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteillä tai 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella;

c) kriisinratkaisutoimi on 5 kohdan nojalla yleisen edun kannalta välttämätön.

EKP arvioi ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen täyttymisen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta ja kansallinen toimivaltainen viranomainen 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, 7 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta kriisinratkaisuneuvostoa kuultuaan. Kriisinratkaisuneuvosto voi johdon istunnossaan tehdä tällaisen arvioinnin ainoastaan sen jälkeen, kun se on ensin ilmoittanut EKP:lle tai asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan tehdä tällainen arviointi, ja ainoastaan, jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ei tee kyseistä arviointia kolmen kalenteripäivän kuluessa tämän tiedon vastaanottamisesta. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen antaa kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto pyytää arviointiaan varten, ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa sille aikomuksestaan arvioida ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä tai sen jälkeen.

Jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioi, että ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteisön osalta, se ilmoittaa tämän arvioinnin viipymättä komissiolle ja kriisinratkaisuneuvostolle.

Kriisinratkaisuneuvosto arvioi johdon istunnossaan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen ▌ tiiviissä yhteistyössä EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa ***kuultuaan viipymättä talletussuojajärjestelmän nimettyä viranomaista ja tarvittaessa laitosten suojajärjestelmää, jonka jäsen laitos on. Laitosten suojajärjestelmän kuulemisen yhteydessä tarkastellaan sellaisten laitosten suojajärjestelmän toimenpiteiden saatavuutta, joilla voitaisiin estää laitoksen kaatuminen kohtuullisessa ajassa.*** EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen antaa kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto pyytää arviointiaan varten. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen voi myös ilmoittaa kriisinratkaisuneuvostolle, että se katsoo ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttyvän.

1 a. Kriisinratkaisuneuvosto ***hyväksyy*** 1 kohdan mukaisesti kriisinratkaisumääräyksen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ***ainoastaan,*** jos keskusyhteisö ja kaikki siihen pysyvästi kuuluvat luottolaitokset kokonaisuutena täyttävät tai jos kriisinratkaisun kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset.

2. Jos on saatu 1 kohdan mukainen ilmoitus 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tai konsernin osalta, kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetun arvionsa viipymättä EKP:lle tai asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n luottolaitoksiin liittyvien valvontatehtävien suorittamista suoraan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla.

3. Toimenpiteen toteuttaminen asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan, tämän asetuksen 13 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla ei ole edellytys kriisinratkaisutoimen toteuttamiselle.";

b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

"d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, paitsi jos tukea myönnetään jossakin 18 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa muodossa;";

ii) kumotaan toinen ja kolmas alakohta;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisutoimea on pidettävä yleisen edun mukaisena, jos kyseinen kriisinratkaisutoimi on tarpeen yhden tai useamman sellaisen 14 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi, jota ei voitaisi saavuttaa tuloksellisemmin tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisella laitoksen likvidaatiolla, ja jos kriisinratkaisutoimi on oikeassa suhteessa kyseisiin tavoitteisiin.

Kriisinratkaisutoimen ei oleteta olevan yleisen edun mukainen tämän artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa, jos kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt soveltaa laitokseen yksinkertaistettuja velvoitteita 4 artiklan mukaisesti. Oletus voidaan kumota, eikä sitä sovelleta, jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että yksi tai useampi kriisinratkaisutavoite olisi vaarassa, jos laitos likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arviointia toteuttaessaan kriisinratkaisuneuvosto ***arvioi*** ja vertailee arviointia tehtäessä käytettävissään olevien tietojen perusteella kaikkea poikkeuksellista julkista rahoitustukea, jota yhteisölle ***myönnetään*** sekä kriisinratkaisun että sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen likvidaation yhteydessä."

Tämän kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi osallistuvien jäsenvaltioiden, talletussuojajärjestelmien ja tarvittaessa direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määritellyn nimetyn viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle tämän asetuksen 18 a artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi suoritettavista valmistelutoimenpiteistä, mukaan lukien mahdollinen ilmoitusta edeltävä yhteydenpito komission kanssa.

d) korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Komissio joko tukee kriisinratkaisumääräystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sen sille, tai vastustaa kriisinratkaisumääräystä sen harkinnanvaraisten näkökohtien osalta tapauksissa, jotka eivät kuulu tämän kohdan kolmannen alakohdan soveltamisalaan, tai sellaisen valtiontuen tai kriisinratkaisurahaston tuen ehdotetun käytön osalta, jota ei pidetä sisämarkkinoille soveltuvana.";

e) lisätään ***kohdat*** seuraavasti:

"11. Jos 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, kriisinratkaisuneuvosto voi ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään valtuuksia, jotka niillä on sen kansallisen lainsäädännön nojalla, jolla direktiivin 2014/59/EU 33 a artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön 29 artiklan mukaisesti.

11 a. Tämän artiklan vaikuttavan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kriisinratkaisuneuvosto antaa kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille neuvoja ja ohjeita direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 5 a kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien soveltamiseksi.""

20) Lisätään 18 a artikla seuraavasti:

"18 a artikla

Poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetulle yhteisölle voidaan myöntää kriisinratkaisutoimien ulkopuolista poikkeuksellista julkista rahoitustukea ***poikkeuksellisesti*** ainoastaan jossakin seuraavista tapauksista ja edellyttäen, että poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki täyttää unionin valtiontukikehyksessä vahvistetut edellytykset ja vaatimukset:

a) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki ***luonteeltaan poikkeuksellisen ja järjestelmään liittyvän*** vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa tai rahoitusvakauden säilyttämiseksi on jossakin seuraavista muodoista:

i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;

ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille;

iii) muiden omien varojen instrumenttien kuin ydinpääomainstrumenttien hankkiminen tai muiden pääomainstrumenttien hankkiminen tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden käyttö sellaisin hinnoin, sellaisella kestolla ja sellaisin ehdoin, jotka eivät anna kyseiselle laitokselle tai yhteisölle perusteetonta etua, edellyttäen että julkisen tuen myöntämishetkellä ei vallitse mikään 18 artiklan 4 kohdan a, b tai c alakohdassa tai 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista;

b) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan ***kustannustehokkaana*** talletussuojajärjestelmän toimenpiteenä ▌ direktiivin 2014/49/EU 11 a ja 11 b artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudattaen edellyttäen, että mikään 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ei vallitse;

c) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan ***kustannustehokkaana*** talletussuojajärjestelmän toimenpiteenä, kun ***luottolaitos*** likvidoidaan direktiivin 2014/59/EU 32 b artiklan nojalla ja direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 5 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka myönnetään, kun laitos tai yhteisö likvidoidaan direktiivin 2014/59/EU 32 b artiklan nojalla, lukuun ottamatta tukea, jota talletussuojajärjestelmästä myönnetään direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 5 kohdan nojalla.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) toimenpiteet rajoittuvat yhteisöihin, jotka EKP:n tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen on todennut vakavaraisiksi;

b) toimenpiteet ovat luonteeltaan ennalta varautuiva ja väliaikaisia ja perustuvat EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymään ennalta määriteltyyn ***tukitoimenpiteestä irtautumista koskevaan strategiaan***, johon sisältyy selkeästi määritetty päättymispäivä, myyntipäivä tai takaisinmaksuaikataulu kaikkien toteutettujen toimenpiteiden osalta; ***nämä tiedot saa julkistaa vasta vuoden kuluttua tukitoimenpiteestä irtautumista koskevan strategian valmistumisesta tai korjaussuunnitelman täytäntöönpanosta tai tämän kohdan seitsemännen alakohdan mukaisesta arvioinnista;***

c) toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa vakavan häiriön seurausten korjaamiseen tai rahoitusvakauden säilyttämiseen;

d) toimenpiteitä ei käytetä korvaamaan tappioita, joita yhteisölle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu ***seuraavien 12 kuukauden aikana***.

Ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa yhteisön katsotaan olevan vakavarainen, jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen on todennut, että mitään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin (EU) 2019/2034 40 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai kansallisessa lainsäädännössä tai unionin lainsäädännössä säädettyjä asiaankuuluvia sovellettavia vaatimuksia ei ole rikottu tai ei ***senhetkisten odotusten perusteella*** todennäköisesti rikota seuraavien 12 kuukauden aikana.

Ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmaistava määrällisesti tappiot, joita yhteisölle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu. Määrällisen ilmaisemisen perustana on oltava ainakin ***EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten suorittamat omaisuuserien laadun tarkastelut tai tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat paikan päällä tehtävät tarkastukset***. ***Jos näitä toimia ei voida toteuttaa asianmukaisessa ajassa, toimivaltaisen viranomaisen arvioinnin perustana voi olla*** laitoksen tase, edellyttäen, että tase on sovellettavien kirjanpitosääntöjen ja -standardien mukainen, minkä riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut ▌. ***Toimivaltaisen viranomaisen on parhaansa mukaan pyrittävä varmistamaan, että määrällisen ilmaisemisen perustana on laitoksen tai yhteisön varojen, velkojen ja taseen ulkopuolisten erien markkina-arvo.***

Edellä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetut tukitoimenpiteet on rajoitettava toimenpiteisiin, jotka EKP tai kansallinen toimivaltainen viranomainen on arvioinut tarpeellisiksi yhteisön vakavaraisuuden ***turvaamiseksi***, jotta voidaan puuttua pääomavajeisiin, jotka on todettu EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten kansallisella, unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla toteuttamissa stressitesteissä tai vastaavissa menettelyissä käytetyn epäsuotuisan skenaarion perusteella ja jotka ovat tarvittaessa EKP:n tai asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen vahvistamia.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetään, ydinpääomainstrumenttien hankkiminen on poikkeuksellisesti sallittua, jos todettu vaje on luonteeltaan sellainen, että muiden omien varojen instrumenttien tai muiden pääomainstrumenttien hankkiminen ei antaisi kyseiselle yhteisölle mahdollisuutta korjata stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisassa skenaariossa todettua pääomavajettaan. Hankittujen ydinpääomainstrumenttien määrä ei saa olla suurempi kuin 2 prosenttia asianomaisen laitoksen tai yhteisön asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

Jos jotakin 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukitoimenpidettä ei lunasteta, makseta takaisin tai muutoin lopeteta tällaisen toimenpiteen myöntämisen yhteydessä laaditun ***tukitoimenpiteestä irtautumista koskevan strategian*** ehtojen mukaisesti, EKP pyytää tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ***pyydettävä, että laitos tai yhteisö toimittaa kertakorjaussuunnitelman***. ***Korjaussuunnitelmassa on kuvattava toimenpiteet, jotka on toteutettava vakavaraisuusvaatimusten noudattamiseksi edelleen tai jälleen, laitoksen tai yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden sekä sen suoritetun määrän takaisinmaksukyvyn varmistamiseksi, sekä asiaan liittyvä aikataulu***.

Jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ei pidä kertakorjaussuunnitelmaa uskottavana tai toteuttamiskelpoisena tai jos laitos tai yhteisö ei noudata korjaussuunnitelmaa, on arvioitava 18 artiklan mukaisesti, onko laitos tai yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.

2 a. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ilmoittaa kriisinratkaisuneuvostolle tekemästään arvioinnista siitä, täyttyvätkö 2 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitetut edellytykset 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta."

21) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos kriisinratkaisutoimeen sisältyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisen valtiontuen tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisen kriisinratkaisurahaston tuen myöntäminen, tämän asetuksen 18 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisumääräys tulee voimaan vasta sen jälkeen, kun komissio on tehnyt myönteisen tai ehdollisen päätöksen siitä, soveltuuko kyseisen tuen käyttö sisämarkkinoille, tai päätöksen olla vastustamatta tällaisen tuen käyttöä. ***Koska kriisinratkaisuneuvoston on pantava kriisinratkaisumääräys ajoissa täytäntöön,*** komissio tekee päätöksen valtiontuen tai kriisinratkaisurahaston tuen käytön soveltuvuudesta sisämarkkinoille viimeistään, kun se hyväksyy kriisinratkaisumääräyksen tai vastustaa sitä 18 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan nojalla tai kun 18 artiklan 7 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettu 24 tunnin ajanjakso päättyy, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi. ***Jos tällaista päätöstä ei tehdä 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut kriisinratkaisumääräyksen, komission katsotaan hyväksyneen kriisinratkaisumääräyksen, ja se tulee voimaan 18 artiklan 7 kohdan viidennen alakohdan mukaisesti.***

Suorittaessaan niille tämän asetuksen 18 artiklassa annettuja tehtäviä unionin toimielimillä on oltava käytössään rakenteelliset järjestelyt, joilla varmistetaan toiminnallinen riippumattomuus ja vältetään eturistiriidat kyseisten tehtävien suorittamiseen liittyvien toimintojen ja muiden toimintojen välillä, ja niiden on julkistettava asianmukaisella tavalla kaikki tähän liittyvää sisäistä organisaatiotaan koskevat merkitykselliset tiedot.";

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kun kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että kriisinratkaisurahaston käyttö voi olla tarpeen, se ottaa epävirallisesti, viipymättä ja luottamuksellisesti yhteyttä komissioon keskustellakseen kriisinratkaisurahaston mahdollisesta käytöstä, käyttöön liittyvät oikeudelliset ja taloudelliset näkökohdat mukaan lukien. Kun kriisinratkaisuneuvosto on riittävän varma siitä, että suunniteltuun kriisinratkaisumääräykseen sisällytetään kriisinratkaisurahaston tuen käyttö, kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle virallisesti kriisinratkaisurahaston ehdotetusta käytöstä. Ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki tiedot, jotka kriisinratkaisuneuvostolla on hallussaan tai jotka sillä on valtuudet hankkia tämän asetuksen mukaisesti ja jotka komissio tarvitsee tehdäkseen tämän kohdan mukaiset arvionsa.

Saatuaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen komissio arvioi, vääristäisikö kriisinratkaisurahaston käyttö tai uhkaisiko se vääristää kilpailua suosimalla edunsaajaa tai mitä tahansa muuta yritystä, jolloin se ei sovellu sisämarkkinoille siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio soveltaa kriisinratkaisurahaston käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklassa vahvistettuja valtiontukisääntöjen soveltamista koskevia kriteerejä. Kriisinratkaisuneuvosto antaa komissiolle tiedot, jotka sillä on hallussaan tai jotka sillä on valtuudet hankkia tämän asetuksen mukaisesti ja joita komissio katsoo tarvitsevansa kyseisen arvion tekemiseksi.

Tehdessään arviota komissio noudattaa kaikkia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 109 artiklan nojalla hyväksyttyjä asiaankuuluvia asetuksia sekä kaikkia niihin liittyviä asiaankuuluvia komission tiedonantoja ja ohjeita sekä kaikkia toimenpiteitä, jotka komissio on hyväksynyt valtiontukeen liittyvien, arvioinnin ajankohtana voimassa olevien perussopimusten määräysten soveltamiseksi. Mainittuja toimenpiteitä sovellettaessa viittaukset tuen ilmoittamisesta vastaavaan jäsenvaltioon katsotaan viittauksiksi kriisinratkaisuneuvostoon ja tehdään kaikki muut tarvittavat muutokset.

Komissio tekee päätöksen kriisinratkaisurahaston käytön soveltuvuudesta sisämarkkinoille ja osoittaa kyseisen päätöksen kriisinratkaisuneuvostolle ja asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Päätökseen voidaan liittää edunsaajaa koskevia ehtoja, sitoumuksia tai velvoitteita, ja siinä on otettava huomioon, että kriisinratkaisuneuvoston on voitava toteuttaa kriisinratkaisutoimet ajoissa.

Päätöksessä voidaan vahvistaa velvoitteita myös kriisinratkaisuneuvostolle, asianomaisen osallistuvan jäsenvaltion tai asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tai edunsaajalle ***tapauksen mukaan ja siltä osin, kuin kyseiset velvoitteet kuuluvat niiden toimivaltaan***, jotta päätöksen noudattamista voidaan seurata. Tähän voi sisältyä vaatimuksia edustajan tai muun riippumattoman henkilön nimittämisestä avustamaan seurannassa. Edustaja tai muu riippumaton henkilö voi suorittaa komission päätöksessä mahdollisesti määritettäviä toimintoja.

Tämän kohdan nojalla annettu päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komissio voi antaa kriisinratkaisuneuvostolle osoitetun kielteisen päätöksen, jossa se päättää, että kriisinratkaisurahaston ehdotettu käyttö ei sovellu sisämarkkinoille eikä sitä voida toteuttaa kriisinratkaisuneuvoston ehdottamassa muodossa. Vastaanotettuaan tällaisen päätöksen kriisinratkaisuneuvosto harkitsee uudelleen kriisinratkaisumääräystään ja valmistelee tarkistetun kriisinratkaisumääräyksen.";

c) korvataan 10 kohta seuraavasti:

"10. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, neuvosto voi jäsenvaltion tai kriisinratkaisuneuvoston pyynnöstä seitsemän päivän kuluessa mainitun pyynnön esittämisestä yksimielisesti päättää, että kriisinratkaisurahaston käyttöä pidetään sisämarkkinoille soveltuvana, jos tällainen päätös on poikkeuksellisen tilanteen vuoksi perusteltu. Jos neuvosto ei kuitenkaan ole tehnyt päätöstä seitsemän päivän kuluessa, komissio tekee päätöksen asiassa.";

22) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto määrittää, täyttyvätkö kriisinratkaisuedellytykset tai 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaamisen tai muuntamisen edellytykset, se varmistaa, että 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen oikeudenmukaisen, varovaisen ja realistisen arvostuksen tekee henkilö, joka on riippumaton viranomaisista, kriisinratkaisuneuvosto mukaan lukien, ja asianomaisesta yhteisöstä.”;

b) lisätään 8 a kohta seuraavasti:

”8 a. Arvioijan on täydennettävä 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja arviolla taseen ulkopuolisten varojen ja velkojen, mukaan lukien ehdolliset velat ja varat, arvosta, jos se on tarpeen 5 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen päätösten tekemisen tueksi.”;

c) lisätään 18 kohtaan d alakohta seuraavasti:

”sovellettava direktiivin 2014/49/EU 11 e artiklassa ja mainitun artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä tarkoitettuja kriteerejä ja menetelmiä määritettäessä tappioita, joita talletussuojajärjestelmälle olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti.”

23) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

— korvataan johdantokappale seuraavasti:

”1. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen valtuuksia alaskirjata tai muuntaa kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja ja 7 a kohdassa tarkoitettuja hyväksyttäviä velkoja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, ainoastaan silloin, kun se määrittää johdon istunnossaan saatuaan toisen alakohdan mukaisen ilmoituksen tai omasta aloitteestaan, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:”;

— korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) yhteisö tai konserni pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, paitsi jos kyseistä tukea myönnetään jossakin 18 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa muodossa;”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”EKP arvioi ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut edellytykset 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta ja kriisinratkaisuneuvosto johdon istunnossa 18 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.”;

b) kumotaan 2 kohta;

c) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ottaen huomioon aika, tarve panna alaskirjaus- ja muuntamisvaltuudet tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategia tuloksellisesti täytäntöön ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön taikka konsernin kykenemättömyys jatkaa toimintaansa olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, vaihtoehtoiset yksityisen sektorin toimenpiteet, valvontatoimet tai varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet mukaan luettuina, kuin asianomaisten pääomainstrumenttien tai 7 a kohdassa tarkoitetulla hyväksyttävien velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella.”;

d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jos yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy kyseisessä kohdassa tarkoitetun yhteisön osalta ja myös 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät kyseisen yhteisön tai samaan konserniin kuuluvan yhteisön osalta, sovelletaan 18 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa säädettyä menettelyä.”

24) Muutetaan 27 artikla seuraavasti:

a) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa 6 kohdassa tarkoitettua rahoitusta ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) osakkeenomistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajat ovat direktiivin 2014/59/EU 48 artiklan 1 kohdan ja tämän asetuksen 21 artiklan 10 kohdan mukaisella alentamisella, alaskirjauksella tai muuntamisella suorittaneet rahoitusosuuden ja tarvittaessa talletussuojajärjestelmästä on tämän asetuksen 79 artiklan ja direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan nojalla suoritettu rahoitusosuus tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, 20 artiklan 1–15 kohdassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna;

b) kriisinratkaisurahaston rahoitusosuus on enintään 5 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, 20 artiklan 1–15 kohdassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.”;

c) korvataan 13 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla alentamiskelpoisten velkojen arvoa on alaskirjattava tai muunnettava

a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydinpääoman suhteen palauttamiseksi tai tapauksen mukaan omaisuudenhoitoyhtiön ydinpääoman suhteen vahvistamiseksi ottaen huomioon 76 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla mahdollisesti tehty pääoman lisääminen kriisinratkaisurahastosta;

b) markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ja sen varmistamiseksi, että se voi edelleen noudattaa toimiluvan ehtoja vähintään yhden vuoden ajan ja jatkaa toimintoja, joita varten se on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla.”

25) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Yhteistyövelvoite ja tietojenvaihto**”;

b) lisätään 2 a, 2 b ja 2 c kohta seuraavasti:

”2 a. Kriisinratkaisuneuvosto, Euroopan järjestelmäriskikomitea, EPV, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekevät tiivistä yhteistyötä ja toimittavat toisilleen kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamiseen.

2 b. EKP ja muut Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäsenet tekevät tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa ja toimittavat sille kaikki tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, mukaan lukien tiedot, jotka ne ovat keränneet perussääntönsä mukaisesti. Kyseiseen tietojenvaihtoon sovelletaan 88 artiklan 6 kohtaa.

2 c. Direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa tarkoitettujen nimettyjen viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa. ***Nimettyjen viranomaisten ja kriisinratkaisuneuvoston*** on toimitettava ***toisilleen*** kaikki tiedot, joita ***ne tarvitsevat*** tehtäviensä suorittamiseen.”;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kriisinratkaisuneuvosto pyrkii tekemään tiivistä yhteistyötä Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV) ja Euroopan vakausmekanismin (EVM) tai muiden mahdollisten julkisen rahoitustuen välineiden kanssa erityisesti seuraavissa tilanteissa:

a) 27 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tilanteissa ja silloin, kun tällaisesta välineestä on myönnetty tai todennäköisesti myönnetään suoraa tai välillistä rahoitustukea osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneille yhteisöille;

b) kun kriisinratkaisuneuvosto on sopinut kriisinratkaisurahastoa varten 74 artiklan nojalla rahoitusjärjestelyn.”;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Kriisinratkaisuneuvosto tekee tarvittaessa EKP:n ja EKPJ:n muiden jäsenten, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään tämän artiklan 2, 2 a, 2 b ja 4 kohdan ja 74 artiklan toisen kohdan mukaista yhteistyötä suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia tehtäviään. Yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti uudelleen, ja se julkaistaan, jollei salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu."

26) Lisätään artikla seuraavasti:

"*30 a artikla*

Keskitetyn automatisoidun mekanismin hallussa olevat tiedot

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (**) 32 a artiklalla käyttöön otettuja keskitettyjä automatisoituja mekanismeja ylläpitävien viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle sen pyynnöstä tiedot niiden asiakkaiden lukumäärästä, joiden ainoa tai pääasiallinen pankkikumppani 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö on.

2. Kriisinratkaisuneuvosto pyytää 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ainoastaan tapauskohtaisesti ja silloin, kun se on tarpeen sen tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamiseksi.

3. Kriisinratkaisuneuvosto voi jakaa ensimmäisen kohdan nojalla saadut tiedot kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa niiden suorittaessa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään.

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73)."

27) ***Muutetaan*** 31 artikla ***seuraavasti***:

a) korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Tietojenvaihtoa koskevaa yhteistyötä on toteutettava direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän osaston 5 luvun soveltamista. Näissä puitteissa ja arvioitaessa kriisinratkaisusuunnitelmia kriisinratkaisuneuvosto

a) voi pyytää kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia toimittamaan kriisinratkaisuneuvostolle kaikki niiden saamat tarvittavat tiedot;

b) antaa osallistuvan jäsenvaltion kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen kyseisen viranomaisen tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamiseksi."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on kuultava kriisinratkaisuneuvostoa ennen kuin ne toimivat direktiivin 2014/59/EU 86 artiklan nojalla 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät."

28) Korvataan 32 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jos konserniin kuuluu osallistuviin ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin sijoittautuneita yhteisöjä, kriisinratkaisuneuvosto edustaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia direktiivin 2014/59/EU 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45 h, 55 ja 88–92 artiklan mukaisesti osallistumattomien jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kuulemisessa ja niiden kanssa tehtävässä yhteistyössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä asetuksessa edellytettyä neuvoston tai komission antamaa hyväksyntää."

29) Muutetaan 34 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto voi, hyödyntäen kaikin tavoin kaikkea EKP:n käytettävissä olevaa tietoa, mukaan lukien EKPJ:n jäsenten perussääntönsä mukaisesti keräämät tiedot, tai kaikkea kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, Euroopan järjestelmäriskikomitean, EPV:n, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käytettävissä olevaa tietoa, pyytää kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kautta tai suoraan, sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta kyseisille viranomaisille, seuraavia oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä toimittamaan kriisinratkaisuneuvoston pyytämää menettelyä noudattaen ja sen pyytämässä muodossa kaikki tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen:”;

b) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Kriisinratkaisuneuvosto, EKP, EKPJ:n jäsenet, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, Euroopan järjestelmäriskikomitea, EPV, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat laatia tietojenvaihtomenettelyjä koskevia yhteisymmärryspöytäkirjoja. Kriisinratkaisuneuvoston, EKP:n ja EKPJ:n muiden jäsenten, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, Euroopan järjestelmäriskikomitean, EPV:n, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välistä tietojenvaihtoa ei katsota salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten rikkomiseksi.

6. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, EKP, EKPJ:n jäsenet, Euroopan järjestelmäriskikomitea, EPV, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen sekä kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tekevät kriisinratkaisuneuvoston kanssa yhteistyötä sen tarkistamiseksi, ovatko jotkin tai kaikki pyydetyt tiedot jo saatavilla pyynnön esittämishetkellä. Jos tietoja on saatavilla, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, EKP ja EKPJ:n muut jäsenet, Euroopan järjestelmäriskikomitea, EPV, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tai kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toimittavat kyseiset tiedot kriisinratkaisuneuvostolle.”

30) Lisätään 43 artiklan 1 kohtaan a a alakohta seuraavasti:

”a a) 56 artiklan mukaisesti nimitetty varapuheenjohtaja;”.

30 a) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Läpinäkyvyys ja vastuuvelvollisuus”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”***3 a. Kriisinratkaisuneuvosto julkistaa laatimansa toimintaperiaatteet, suuntaviivat, yleiset ohjeet, ohjeasiakirjat ja yksiköiden valmisteluasiakirjat, jotka koskevat kriisinratkaisua yleensä sekä yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa sovellettavia kriisinratkaisukäytäntöjä ja -menetelmiä, kunhan julkistaminen ei edellytä luottamuksellisten tietojen julkistamista.”***

31) Korvataan 50 artiklan 1 kohdan n alakohta seuraavasti:

”n) jollei henkilöstösäännöistä ja palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän ja sisäisen tarkastajan, jonka on oltava toiminnallisesti riippumaton tehtäviensä suorittamisessa;”.

31 a) Lisätään 50 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”***q a) varmistaa, että kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kuullaan suuntaviivoista, yleisistä ohjeista, toimintaperiaatteista tai ohjeasiakirjoista, joissa vahvistetaan kriisinratkaisuperiaatteet, -käytännöt tai -menetelmät, joiden täytäntöönpanoon kyseiset kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset osallistuvat.”***

32) Muutetaan 53 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvoston johdon istuntoon kuuluvat puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut neljä jäsentä.”;

b) korvataan 5 kohdassa ilmaisu ”43 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa” ilmaisulla ”43 artiklan 1 kohdan a, a a ja b alakohdassa”.

33) Korvataan 55 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Käsiteltäessä yksittäistä yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut vain yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet tekevät päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä, jos kaikki 53 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut jäsenet eivät pääse yksimielisesti yhteiseen sopimukseen puheenjohtajan asettamassa määräajassa.

2. Käsiteltäessä rajatylittävää konsernia puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet tekevät päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä, jos kaikki 53 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitetut jäsenet eivät pääse yksimielisesti yhteiseen sopimukseen puheenjohtajan asettamassa määräajassa.”

34) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) kriisinratkaisuneuvoston alustavan talousarvioesityksen ja talousarvioesityksen laatiminen 61 artiklan mukaisesti ja kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttaminen 63 artiklan mukaisesti;”;

b) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten toimikausi on viisi vuotta. ▌

Henkilö, joka on toiminut ▌ puheenjohtajana, varapuheenjohtajana tai 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna jäsenenä, ei voi tulla nimitetyksi kumpaankaan muuhun tehtävään.”

c) ***korvataan*** 6 kohta ***seuraavasti***:

▌

”6. Kuultuaan täysistunnossa kokoontunutta kriisinratkaisuneuvostoa komissio esittää Euroopan parlamentille lopullisen luettelon, jossa sukupuolet ovat tasapuolisesti edustettuina, ehdokkaista puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuiksi jäseniksi ja ilmoittaa neuvostolle tästä luettelosta. Euroopan parlamentti voi järjestää tässä luettelossa olevien hakijoiden kuulemisia. Komissio toimittaa Euroopan parlamentissa saavutetun tuloksen mukaisesti puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten nimittämistä koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Ehdotuksen hyväksymisen jälkeen neuvosto hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten nimittämiseksi. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä.”;

▌

e) korvataan 7 kohdan viimeinen virke seuraavasti:

”Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet jatkavat tehtävässään, kunnes heidän seuraajansa on nimitetty ja nämä henkilöt ovat aloittaneet tehtävässään tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetun neuvoston päätöksen mukaisesti.”

e a) kumotaan 8 kohta.

35) Korvataan 61 artikla seuraavasti:

”61 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Puheenjohtaja laatii viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä kriisinratkaisuneuvoston alustavan talousarvioesityksen, mukaan lukien ennakkoarvion kriisinratkaisuneuvoston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten sekä seuraavaa varainhoitovuotta koskevan henkilöstötaulukon, ja toimittaa sen kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksyttäväksi.

Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto mukauttaa tarvittaessa kriisinratkaisuneuvoston alustavaa talousarvioesitystä sekä henkilöstötaulukkoa koskevaa esitystä.

2. Puheenjohtaja laatii kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksymän alustavan talousarvioesityksen pohjalta kriisinratkaisuneuvoston talousarvioesityksen ja toimittaa sen kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksyttäväksi.

Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto mukauttaa tarvittaessa puheenjohtajan toimittamaa talousarvioesitystä ja hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston lopullisen talousarvion ja henkilöstötaulukon viimeistään kunkin vuoden marraskuun 30 päivänä.”

35 a) Korvataan 62 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto on vastuussa sisäisen valvonnan standardien hyväksymisestä sekä sisäisen tarkastajan tehtävien suorittamiseen soveltuvien sisäisten valvontajärjestelmien ja -menettelyjen ottamisesta käyttöön."

36) Korvataan 69 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen jälkeen käytettävissä olevat varat vähenevät alle kyseisessä kohdassa määritellyn tavoitetason, säännöllisiä vakausmaksuja kerätään 70 artiklan mukaisesti siihen asti, kun tavoitetaso on saavutettu. Kriisinratkaisuneuvosto voi lykätä 70 artiklan mukaisesti kerättävien säännöllisten vakausmaksujen keräämistä ***enintään kolmella*** vuodella sen varmistamiseksi, että kerättävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa keräysprosessin kustannuksiin, edellyttäen, että tällainen lykkäys ei vaikuta olennaisesti kriisinratkaisuneuvoston kykyyn käyttää kriisinratkaisurahastoa 3 jakson mukaisesti. Kun tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran ja kun käytettävissä olevat varat vähenevät alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, kyseiset säännölliset vakausmaksut on asettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa ***neljän*** vuoden kuluessa."

37) Muutetaan 70 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Edellä 69 artiklassa tarkoitetun rahoituksen tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää peruuttamattomia maksusitoumuksia, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskisiä varoja, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuneuvoston vapaasti käytettävissä ja sen yksinomaiseen käyttöön osoitettuja 76 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä tarkoituksia varten. Näiden peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään ***30*** prosenttia tämän artiklan nojalla kerättävien vakausmaksujen kokonaismäärästä. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää tämän rajan puitteissa vuosittain peruuttamattomien maksusitoumusten osuuden tämän artiklan mukaisesti kerättävien vakausmaksujen kokonaismäärästä.";

b) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

"3 a. Kriisinratkaisuneuvosto vaatii maksamaan tämän artiklan 3 kohdan nojalla tehdyt peruuttamattomat maksusitoumukset, kun kriisinratkaisurahastoa on tarpeen käyttää 76 artiklan mukaisesti.

Kun laitos tai yhteisö lakkaa kuulumasta 2 artiklan soveltamisalaan eikä siihen enää sovelleta velvollisuutta maksaa vakausmaksuja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvosto vaatii maksamaan 3 kohdan nojalla tehdyt ja vielä maksamatta olevat peruuttamattomat maksusitoumukset. Jos peruuttamattomaan maksusitoumukseen liittyvä rahoitusosuus maksetaan asianmukaisesti, kun se ensimmäisen kerran vaaditaan maksettavaksi, kriisinratkaisuneuvosto peruuttaa sitoumuksen ja palauttaa vakuuden. Jos rahoitusosuutta ei makseta asianmukaisesti, kun se ensimmäisen kerran vaaditaan maksettavaksi, kriisinratkaisuneuvosto ottaa vakuuden haltuunsa ja peruuttaa sitoumuksen."

38) Korvataan 71 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen vuotuinen kokonaismäärä saa olla enintään kolme kertaa 12,5 prosenttia tavoitetasosta."

39) Lisätään 74 artiklaan kohta seuraavasti:

"Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle ja EKP:lle heti, kun se katsoo, että saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön kriisinratkaisurahastoa varten tämän artiklan mukaisesti sovitut rahoitusjärjestelyt, ja toimittaa komissiolle ja EKP:lle kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat näihin rahoitusjärjestelyihin liittyvien tehtäviensä suorittamiseen."

40) Muutetaan 76 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että kriisinratkaisurahaston käyttö 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin johtaa todennäköisesti siihen, että osa 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön tappioista siirtyy kriisinratkaisurahastolle, sovelletaan 27 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisurahaston käyttöä koskevia periaatteita.";

b) lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Jos 22 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä käytetään siten, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista siirretään ainoastaan osa, kriisinratkaisuneuvostolla on oltava jäljelle jäävältä yhteisöltä saaminen kaikista kriisinratkaisurahastolle aiheutuneista kuluista ja tappioista, jotka johtuvat tämän artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla kriisinratkaisuun suoritetuista rahoitusosuuksista, sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muutoin langenneet velkojille.

6. Tämän artiklan 5 kohdassa ja 22 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla kriisinratkaisuneuvoston saamisilla on direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan 9 kohdan nojalla oltava kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa sama ensisijaisuusjärjestys kuin kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saamisilla kyseisen jäsenvaltion tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä.”

41) Muutetaan 79 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Jos kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa kriisinratkaisutoimen luottolaitoksen osalta ja jos tällä toimella varmistetaan, että talletukset ovat edelleen ***suojattujen talletusten*** tallettajien ***sekä luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten, joilla on suojakelpoisia talletuksia***, käytettävissä, osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava niille aiheutuvien tappioiden välttämiseksi, että talletussuojajärjestelmä, johon kyseinen luottolaitos kuuluu, maksaa rahoitusosuuden direktiivin 2014/59/EU 109 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin ja siinä säädetyin edellytyksin.

2. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää ***tiiviissä yhteistyössä talletussuojajärjestelmän kanssa*** talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrän 1 kohdan mukaisesti kuultuaan talletussuojajärjestelmää ja tarvittaessa direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa tarkoitettua nimettyä viranomaista direktiivin 2014/49/EU 11 e artiklan mukaisten tallettajille maksettavien korvausten arvioiduista kustannuksista ja noudattaen tämän asetuksen 20 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä.

3. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päätöksestään direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa tarkoitetulle nimetylle viranomaiselle ja sille talletussuojajärjestelmälle, johon kyseinen laitos kuuluu. Talletussuojajärjestelmän on pantava kyseinen päätös täytäntöön viipymättä.”;

b) kumotaan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta.

41 a) Lisätään artiklat seuraavasti:

”79 a artikla

Raportointi kriisinratkaisun aikana käytettävissä olevasta likviditeetistä

Komissio ilmoittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 Euroopan parlamentille ja neuvostolle likviditeetin tarjoamista kriisinratkaisun yhteydessä koskevan arviointinsa tulokset.

Kertomuksessa on tarkasteltava, johtuuko kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamisen jälkeinen väliaikainen likviditeettivaje muun muassa kriisinratkaisuvälineistössä olevasta välineen puuttumisesta, sekä tarkasteltava tehokkaimpia tapoja puuttua väliaikaisiin likviditeettivajeisiin ottaen huomioon muiden lainkäyttöalueiden käytännöt. Kertomuksessa on esitettävä konkreettisia toimintavaihtoehtoja.

79 b artikla

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä pankkiunionia koskevien keskustelujen jatkamiseen liittyvässä yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kriisinhallintakehyksen uudistuksesta seuranneen kriisinratkaisuryhmien sisäisten tappioiden siirtomekanismin tehokkuudesta ja laajuudesta.

Kertomuksessa on erityisesti arvioitava kriisinratkaisun soveltamisalaa, sisäisten MREL-vaatimusten noudattamisen tasoa sekä toimialan rahoittamien turvaverkkojen, erityisesti yhteisen kriisinratkaisurahaston, käyttöehtoja”.

42) Korvataan 85 artiklan 3 kohdassa ilmaus ”10 artiklan 10 kohdassa, 11 artiklassa, 12 artiklan 1 kohdassa, 38–41 artiklassa, 65 artiklan 3 kohdassa, 71 artiklassa ja 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta” ilmauksella ”10 artiklan 10 kohdan, 11 artiklan, 12 artiklan 1 kohdan, 38–41 artiklan, 65 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan ja 90 artiklan 3 kohdan nojalla tehdystä”.

43) Lisätään 88 artiklaan 7 kohta seuraavasti:

”7. Tämän artiklan säännökset eivät estä kriisinratkaisuneuvostoa luovuttamasta analyysejaan tai arvioitaan, mukaan lukien analyysit ja arviot, jotka perustuvat 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen tai tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen muiden viranomaisten toimittamiin tietoihin, jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että luovuttaminen ei vaaranna yleisen edun suojelua finanssi-, raha- tai talouspolitiikan osalta ja kun julkistaminen on sellaisen yleisen edun mukaista, joka syrjäyttää tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut muut edut. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa tällaisen tietojen luovuttamisen katsotaan olevan osa kriisinratkaisuneuvoston tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamista.”

43) a) Lisätään 94 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”a) a) nykyisen kehyksen ja eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamisen välistä vuorovaikutusta;”

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on ***12*** kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Kuitenkin 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 2 ja 3 kohtaa, 4 kohdan a alakohtaa, 5 kohdan a ja b alakohtaa ja c alakohdan i ja ii alakohtaa, 6 kohdan a alakohtaa, 7 alakohtaa, 13 kohdan a alakohdan i alakohtaa ja b alakohtaa, 14 kohdan a, b ja d alakohtaa, 19 kohdan d ja e alakohtaa, 21 alakohtaa, 23 alakohdan a alakohdassa olevan i alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ja b ja d alakohtaa, 25–35 alakohtaa sekä 39, 42 ja 43 alakohtaa sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 1 kuukausi tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty …

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*